

แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติ
น้ำตกเจ็ดสาวน้อย ตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก
จังหวัดสระบุรี

อณัฐธิภา วันเพ็ญ

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ปีการศึกษา 2567

แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติ
น้ำตกเจ็ดสาวน้อย ตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก
จังหวัดสระบุรี

อณัฐธิภา วันเพ็ญ

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ปีการศึกษา 2567
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

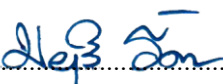
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี อนุมัติการค้นคว้าอิสระเรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่ง
ท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี
เสนอโดย นางสาวอณัฐธิภา วันเพ็ญ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

..........คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มยุรี รัตนเสริมพงศ์)
วันที่ 6 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

..........ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธิดา วัฒนศิริ)

..........กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วารุณ ทรัพย์รวงทอง)

..........กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มยุรี รัตนเสริมพงศ์)

..........กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสิตา เกิดผล ประสพศักดิ์)

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ ทรัพย์รวงทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มยุรี รัตนเสริมพงศ์
ชื่อนักศึกษา	อณัฐธิภา วันเพ็ญ
สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตร์
ปีการศึกษา	2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย 2) ศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย 3) ศึกษาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย งานวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยใช้งานวิจัยแบบผสมผสานวิธี คือ เชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากร นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จำนวน 178,415 คน (จากสถิติในปี พ.ศ. 2566) จำนวน 400 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 9 คน โดยใช้แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย และด้านระบบการจัดการขยะ ด้านให้บริการด้านร้านค้า ความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านระบบการจัดการขยะ ด้านให้บริการด้านร้านค้า ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม และด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

2) แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหา การจัดการพื้นที่และการบริการที่ตอบโจทย์นักท่องเที่ยว โดยเสนอการเพิ่มพื้นที่จอดรถ ระบบจองล่วงหน้า และส่งเสริมการแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง รวมถึงการจัดการจำนวนนักท่องเที่ยวต่อวันและพัฒนาสินค้าในพื้นที่ให้มีคุณภาพ ตลอดจนเพิ่มความสะอาดสบาย เช่น ห้องสุขาที่สะอาด จุดพักผ่อน และป้ายบอกทางชัดเจน เพื่อสร้างประสบการณ์ที่ดีและส่งเสริมความยั่งยืนในระยะยาว

2.1 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่เทศบาลตำบลโคกตูม อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ดังนี้ การรับผลประโยชน์ตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รองลงมาได้แก่ การประเมินผลตามแนวทางปรัชญาของ

เศรษฐกิจพอเพียง การดำเนินงานตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ การตัดสินใจตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.2 เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชนตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่เทศบาลตำบลโคกตูม อำเภอเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี เมื่อจำแนกตามอายุและจำแนกตามระยะเวลาการเข้าอาศัยอยู่ในชุมชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ไม่แตกต่างกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ประกาศคุณูปการ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาจากผู้ที่เกี่ยวข้องหลายท่านที่ได้กล่าวถึงไว้ ณ ที่นี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ ทรัพย์รวงทอง ที่ปรึกษาหลัก และขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มยุรี รัตนเสริมพงศ์ ที่ปรึกษาร่วม และรองศาสตราจารย์ ดร.ธิดา วัฒนภูมิ หนัมนี่ ประธานสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสนา เกิดผล ประสพศักดิ์ กรรมการสอบ ที่ได้กรุณาแนะนำให้คำปรึกษาและเอาใจใส่แก้ไขข้อบกพร่องด้วยดี ทำให้การค้นคว้าอิสระมีความสมบูรณ์ถูกต้องจึงขอขอบพระคุณอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือและแก้ไขเครื่องมือสำหรับการวิจัยตลอดจนได้แนะนำเรื่องที่เป็นประโยชน์กับงานวิจัยหลายประการ คือ นายปกครอง ทองเนื้อแข็ง ตำแหน่ง หัวหน้าอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย นางวันนิภา รัตพงษ์ ตำแหน่ง นายกสมาคมการท่องเที่ยวจังหวัดสระบุรี และรองศาสตราจารย์ ดร.กาสัก เตชะขันหมาก ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ขอขอบพระคุณบุคลากรในหน่วยงานองค์กรทั้งภาครัฐและภาคเอกชน และประชาชนในพื้นที่ ตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี ทุก ๆ ท่านที่เป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลงานวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณทุก ๆ คนในครอบครัว และเพื่อนร่วมงานทุก ๆ ท่าน ที่ให้ความกรุณาช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยและเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา ประโยชน์และคุณค่าอันพึงได้จากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณแก่บิดา มารดา บุรพาจารย์ คณาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่อบรมสั่งสอนให้เกิดสติปัญญาความรู้และวิชาชีพ ตลอดจนชี้นำคุณธรรมในการดำเนินชีวิตแก่ผู้วิจัย

อนัญฐิภา วันเพ็ญ

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
คำถามการวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว.....	10
พฤติกรรมการท่องเที่ยว.....	11
แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	13
ข้อมูลทั่วไปของอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี.....	13
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	22
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	22
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	23
การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	24
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	25
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	26
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม.....	28
การวิเคราะห์ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย.....	30
การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย.....	32
แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย.....	35

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	43
สรุปผลการวิจัย.....	43
อภิปรายผล.....	46
ข้อเสนอแนะ.....	53
บรรณานุกรม.....	54
ภาคผนวก.....	56
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย.....	57
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย.....	59
ภาคผนวก ค ตารางสรุปค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC).....	63
ภาคผนวก ง ค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม.....	75
ภาคผนวก จ แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	78
ประวัติผู้ทำการค้นคว้าอิสระ.....	85

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 สถิติของจำนวนนักท่องเที่ยว.....	2
ตาราง 2 สถิติของจำนวนยานพาหนะ.....	2
ตาราง 3 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	28
ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย.....	30
ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม.....	31
ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการ และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย.....	31
ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า.....	32
ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย.....	33
ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม.....	33
ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย.....	34
ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า.....	34

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	3

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

อุทยานแห่งชาติ เป็นพื้นที่คุ้มครองที่กำหนดขึ้นเพื่อรักษาสภาพธรรมชาติร่วมกับการอนุญาตให้มีการใช้ประโยชน์จากธรรมชาติ ให้เกิดประโยชน์กับมนุษย์ควบคู่ไปด้วย อุทยานแห่งชาติเป็นพื้นที่ธรรมชาติที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ โดยจะช่วยรักษาสภาพสมดุลธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติเป็นแหล่งพันธุกรรมดั้งเดิมของสิ่งมีชีวิต ที่มนุษย์สามารถนำมาใช้ปรับปรุงพันธุกรรมของพืชและสัตว์ โดยใช้เทคโนโลยีทางวิทยาศาสตร์และนวัตกรรมใหม่ ๆ เข้าช่วย นอกจากนี้อุทยานแห่งชาติยังเป็นแหล่งทรัพยากรที่มีสิ่งมีชีวิตเป็นวัตถุดิบให้ดำเนินกิจกรรมได้อย่างมั่นใจ และมีความมั่นคง ที่ไม่กังวลว่าทรัพยากรพันธุกรรมและระบบนิเวศ จะเปลี่ยนไปการรักษาทรัพยากรธรรมชาติไว้ให้ยั่งยืนตลอดไป ต้องอาศัยความตั้งใจจริงของรัฐ อาศัยความร่วมมือจากผู้รับผิดชอบ และจากประชาชนทั่วไปในการคุ้มครองพื้นที่ที่ต้องมั่นใจว่าพื้นที่ธรรมชาติดังกล่าวได้รับการสงวนและอนุรักษ์ไว้ให้คงอยู่อย่างถาวร ความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต รวมทั้งพันธุกรรมดั้งเดิมของพืชและสัตว์ได้รับการอนุรักษ์ไว้แล้ว การประกาศพื้นที่คุ้มครองในรูปแบบของอุทยานแห่งชาติมีความสำคัญพอสรุปได้ 6 ประการ ดังนี้ 1. ความสำคัญทางด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อช่วยคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญไว้ เป็นมาตรการหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากมีกฎหมายที่เข้มงวด มีบทลงโทษที่รุนแรง มีการบริหาร 2. ความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจ เพื่อการท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจ ทำให้เกิดธุรกิจท่องเที่ยวและบริการ ซึ่งเป็นที่มาของรายได้ ของราษฎรในท้องถิ่น ทำให้มีการกระจายรายได้ 3. ความสำคัญทางการศึกษาค้นคว้าวิจัย อุทยานแห่งชาติเป็นพื้นที่ที่ไม่ถูกรบกวน นักวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมด้านนิเวศวิทยาต้องการศึกษาวิจัยทางธรรมชาติ และเลือกพื้นที่อุทยานแห่งชาติเป็นสถานีวิจัยในโครงการวิจัยที่สำคัญ ๆ 4. ความสำคัญทางด้านสังคมและวัฒนธรรม อุทยานแห่งชาติเป็นแหล่งอนุรักษ์โบราณวัตถุและโบราณสถานที่เกิดขึ้นในอดีต นอกจากนี้กิจกรรมการท่องเที่ยวยังช่วยเผยแพร่วัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณีดั้งเดิมของท้องถิ่น 5. ความสำคัญทางด้านสิ่งแวดล้อม อุทยานแห่งชาติถูกจัดขึ้นเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมให้ธรรมชาติอยู่ในสภาพเดิมมากที่สุด จึงเป็นพื้นที่ที่ช่วยรักษาสสมดุลของสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสม ช่วยป้องกันการพังทลายของดิน 6.ความสำคัญทางด้านความมั่นคงของประเทศ พื้นที่อุทยานแห่งชาติเป็นเหมือนคลังมหาสมบัติของประเทศบางแห่งประกอบด้วยป่าไม้และแร่ธาตุอย่างสมบูรณ์ (พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504)

อุทยานเขาน้ำตกเจ็ดสาวน้อย อยู่ในความดูแลของหน่วยงานกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ซึ่งตั้งอยู่เลขที่ 2224 ตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี และอยู่ในเขตติดต่อระหว่าง อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี กับ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา อุทยานเขาน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 5 กันยายน 2521 สำนักงานป่าไม้เขตนครราชสีมาได้สำรวจพื้นที่บริเวณน้ำตกเจ็ดสาวน้อยเพื่อจัดตั้งเป็นวนอุทยาน กรมป่าไม้ได้ทำการสำรวจลำห้วยมวกเหล็ก ซึ่งเป็นลำห้วยที่เกิดจากป่าเขาใหญ่ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ไหลรวมกับแม่น้ำป่าสักที่ตำบลวังม่วง อำเภอมวกเหล็ก (ปัจจุบันคืออำเภอมวกเหล็ก) จังหวัดสระบุรี เนื่องจากเป็น

ลำน้ำที่ไหลผ่านที่ราบสูงตอนบนของจังหวัดสระบุรีผ่านทิวเขาสลับซับซ้อนของหุบเขา ซึ่งไม่สูงมากนัก จึงเป็นเหตุที่ทำให้เกิดน้ำตกชั้นเตี้ย ๆ เป็นจำนวนมากแต่เป็นน้ำตกที่มีความงดงามตามธรรมชาติที่แปลกออกไปจากน้ำตกแหล่งอื่น ๆ มองดูคล้ายกับสายน้ำที่ไหลผ่านสันเขื่อนที่มนุษย์สรรค์สร้างขึ้น ไหลเป็นแนวกว้าง ประกอบกับเป็นน้ำตกที่มีสายน้ำไหลตลอดปี อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จึงนับว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญแห่งหนึ่งที่เป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงและได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติจำนวนมาก ทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย มีจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ ในทุกปี ดังนี้

ตาราง 1 สถิติของจำนวนนักท่องเที่ยว

ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566
378,586 คน	218,390 คน	104,172 คน	178,411 คน

ตาราง 2 สถิติของจำนวนยานพาหนะ

ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2566
99,786 คัน	69,172 คัน	31,930 คัน	46,940 คัน

จากตารางสถิติการเพิ่มขึ้นและลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย และการเพิ่มขึ้นและลดลงของยานพาหนะ ที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี (สำนักอุทยานแห่งชาติ, 2566) จึงทำให้เกิดผลกระทบต่อการท่องเที่ยวในด้านการคมนาคมและขนส่งการเกิดปัญหาการจราจรติดขัด ที่จอดรถภายในอุทยานไม่เพียงพอ นักท่องเที่ยวจึงนำรถไปจอดบริเวณริมถนนและก่อให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง ด้านการให้บริการภายในอุทยาน เช่นร้านค้าที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มให้นักท่องเที่ยวที่มีราคาแพงเกินไปหรือราคาแต่ละร้านไม่ตรงกัน และด้านการบริหารจัดการระบบขยะเนื่องจากอุทยานแห่งชาติเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวจำนวนมากจึงทำให้เกิดปัญหาขยะล้นและการบริหารจัดการเก็บขยะที่ไม่เป็นระเบียบ

จากสถานการณ์ในปัจจุบันผู้วิจัยจึงสนใจ ที่จะศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ของตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี เพื่อนำปัญหาที่พบไปเสนอเข้าแผนพัฒนาท้องถิ่นให้กับหน่วยงานที่ดูแลในเขตรับผิดชอบได้นำไปพัฒนาต่อ และเพื่อให้ได้รับการแก้ไขปัญหาและนำไปสู่การพัฒนาของแหล่งท่องเที่ยวต่อไปในอนาคต รวมทั้งเป็นการเสนอแนวทางการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนและประชาชนต้องร่วมมือกันในการฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวการรับรู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นภายในอุทยานแห่งชาติ และรับรู้ถึงแนวทางวิธีการแก้ไขปัญหา และการพัฒนาที่ถูกวิธีเพื่อให้คนภายในชุมชนท้องถิ่นมีความภาคภูมิใจ และการสร้างความประทับใจให้กับผู้ที่เดินทางมาท่องเที่ยวภายในอุทยานแห่งชาติ และเพื่อเป็นมรดกสืบทอดยังรุ่นลูกรุ่นหลานต่อไป

คำถามการวิจัย

1. นักท่องเที่ยวมีความต้องการให้พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยอย่างไร
2. นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่ออุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยในด้านใด และระดับใด
3. การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยมีแนวทางอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

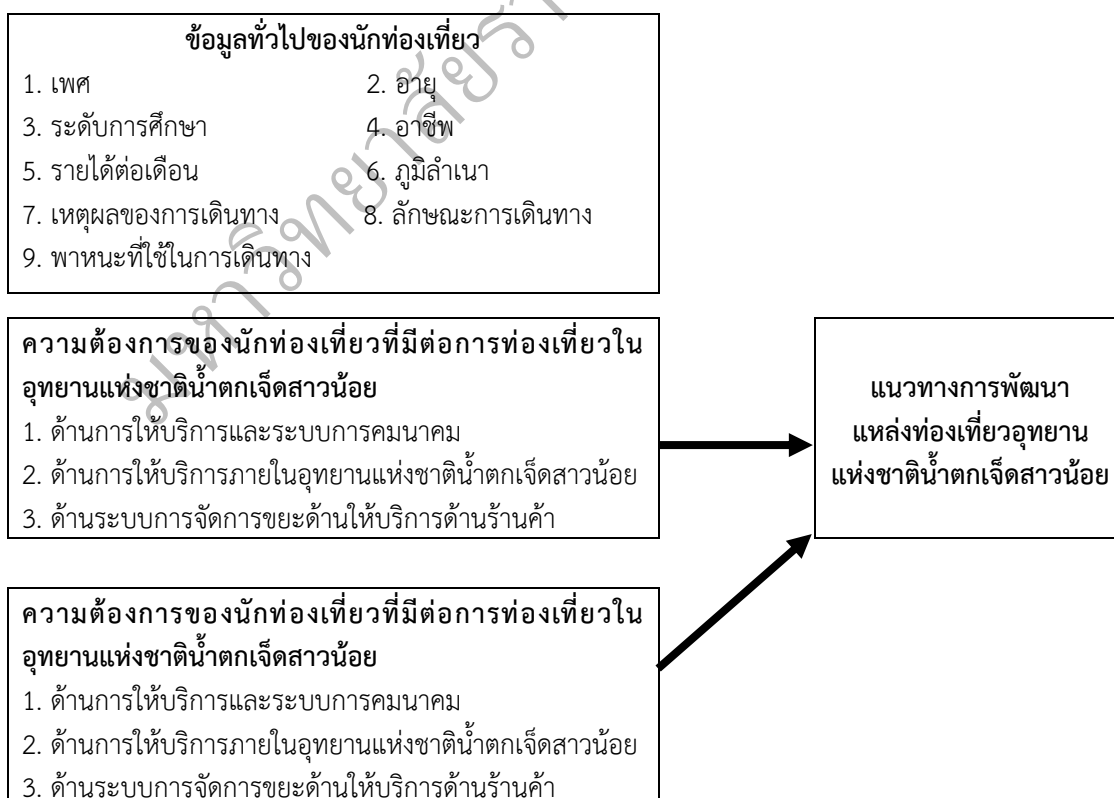
1. เพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาในเรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐม (เม กองแก้ว, 2566)

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ใช้แนวคิด ทฤษฎี เรื่องกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำหนดแผนแม่บทการพัฒนาอุทยาน แห่งชาติเขาใหญ่ (กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2551) และการพัฒนาการท่องเที่ยว แบบยั่งยืนของ จุฑาทิพิทพิย์ เจริญลาภ, และคนอื่น ๆ (2545) ประกอบไปด้วย ด้านระบบการ คมนาคมขนส่ง ด้านการให้บริการภายในอุทยาน ด้านระบบการจัดก่จัดขยะ

2. ขอบเขตด้านประชากร

2.1 ประชากร ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตก เจ็ดสาวน้อย ในปี พ.ศ. 2566 ช่วงของวันหยุดเสาร์ – อาทิตย์ จำนวน 178,415 คน (สถิติ นักท่องเที่ยวอุทยานน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ปี พ.ศ. 2566)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ น้ำตกเจ็ดสาวน้อยในปี พ.ศ. 2566 ช่วงของวันหยุดเสาร์ – อาทิตย์ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่ม ตัวอย่างจากจำนวนประชากรที่แน่นอน (finite population) โดยใช้สูตรการคำนวณขนาดกลุ่ม ตัวอย่างของ ยามาเน่ (Yamane, 1970) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และกำหนดความคลาด เคลื่อนที่ยอมรับได้ .05 จำนวน 400 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental sampling)

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 คน ประกอบด้วย 1) เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการ ท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาอุทยาน แห่งชาติ 1 คน และฝ่ายบริหารทั่วไป 2 คน 2) นักท่องเที่ยวชาวไทย 3 คน และ 3)ผู้ประกอบการ ร้านค้าในพื้นที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย 2 คน ได้แก่ ประเภทร้านอาหาร 2 คน และ ประเภทจำหน่ายเสื้อผ้าและเสื้อชูชีพ 1 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1) ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ภูมิสำเนา เหตุผลของการเดินทาง ลักษณะการเดินทาง และพาหนะที่ใช้ในการ เดินทาง

2) ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ด สาวน้อย ประกอบด้วย ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม ด้านการให้บริการภายในอุทยาน แห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย และด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า

3) ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ด สาวน้อย ประกอบด้วย ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม ด้านการให้บริการภายในอุทยาน แห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย และด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตก เจ็ดสาวน้อย

4. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตพื้นที่การศึกษาที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

5. ขอบเขตด้านเวลา

ดำเนินการวิจัยตั้งแต่ เดือน ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2566 – เดือนเมษายน 2567 รวมเป็นระยะเวลา 6 เดือน

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทราบถึงความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย
2. ทราบถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย
3. ทราบถึงแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี ดังมีคำจำกัดความต่อไปนี้

แนวทางการพัฒนา หมายถึง การกำหนดรูปแบบ และนโยบายในการปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการกระทำที่มีการเปลี่ยนแปลงของแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยให้มีความสมบูรณ์ สวยงามและพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น

แหล่งท่องเที่ยว หมายถึง พื้นที่ท่องเที่ยวที่อยู่ในประเทศไทย และมีชื่อเสียงเป็นอุทยานแห่งชาติ ซึ่งรวมถึงน้ำตกที่มีชื่อเสียง "น้ำตกเจ็ดสาวน้อย" ซึ่งเป็นจุดหมายหลักของการท่องเที่ยวในพื้นที่นี้

แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง แนวทางและแผนการที่ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสมบูรณ์และยั่งยืนขึ้น โดยให้ความสำคัญในด้านการให้บริการและระบบคมนาคมขนส่ง ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย และด้านการบริหารจัดการระบบขยะ

ด้านการให้บริการและระบบคมนาคมขนส่ง หมายถึง การจัดทำและบริการระบบคมนาคม เพื่อให้ผู้ท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว โดยรวมถึงการให้บริการสื่อสารและการขนส่งต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงกับการเดินทางท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย หมายถึง การจัดหาบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่น้ำตกเจ็ดสาวน้อยโดยมุ่งหมายเพื่อให้ผู้ท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงและเพลิดเพลินในสิ่งอำนวยความสะดวก บริการ และประสบการณ์ท่องเที่ยวในพื้นที่นี้ได้อย่างมีความสุขและราบรื่น

ด้านการบริหารจัดการระบบขยะ หมายถึง กระบวนการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะและการบริหารทรัพยากรขยะในพื้นที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยเป็นส่วนสำคัญในการดูแลและรักษาสิ่งแวดล้อม สุขภาพของประชาชน และส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนของพื้นที่นั้น

อุทยานแห่งชาติ หมายถึง ที่ดินซึ่งรวมทั้งพื้นที่ดินทั่วไป ภูเขา ห้วย หนอง คลอง บึง บาง ลำน้ำ ทะเลสาบ เกาะ และชายฝั่งที่ได้รับการกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติ ลักษณะที่ดินดังกล่าว เป็นพื้นที่ที่มีสภาพธรรมชาติที่น่าสนใจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นกรอบแนวคิดหลักในการศึกษา ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา
2. แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
3. พฤติกรรมการท่องเที่ยว
4. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
5. ข้อมูลทั่วไปของอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา

การพัฒนาการท่องเที่ยว (Tourism Development) คือ การดำเนินงานที่จะทำให้การท่องเที่ยวเป็นไปในทิศทางที่จะก่อให้เกิดความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว รักษาทรัพยากรให้คงความดึงดูดใจ และพัฒนาให้เกิดการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว แบ่งได้เป็นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาบริการการท่องเที่ยว และการส่งเสริมการท่องเที่ยว จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมีผู้กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวดังต่อไปนี้

การดำเนินกิจกรรมที่ทำให้การท่องเที่ยวเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น สามารถรักษาทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว และมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ความพร้อมของชุมชน ตลอดจนการบริการการท่องเที่ยว (สุริรา ปานแก้ว, 2561)

องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization) ได้กล่าวถึงบทบาทขององค์การการท่องเที่ยวแห่งชาติของแต่ละประเทศในการทำหน้าที่พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสรุปได้ดังนี้ (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548, หน้า 24-25)

- 1) รัฐบาลของแต่ละประเทศควรมีหน้าที่ชักจูงหรือกระตุ้นกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวของประเทศ
- 2) กิจกรรมการท่องเที่ยวควรมีการประสานงานภายใต้องค์การการท่องเที่ยวแห่งชาติองค์การการท่องเที่ยวแห่งชาติควรสนับสนุนพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในระดับชาติและนานาชาติ
- 3) องค์การการท่องเที่ยวแห่งชาติควรสนับสนุนพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในระดับชาติและนานาชาตินอกจากนี้ องค์การการท่องเที่ยวโลกยังได้สรุปหน้าที่และความรับผิดชอบขององค์การการท่องเที่ยวแห่งชาติที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไว้ 9 ประการ ดังนี้

3.1) การวิจัยเพื่อเป็นข้อมูลช่วยในการตัดสินใจพัฒนาประชาสัมพันธ์ และพัฒนา ศักยภาพอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

3.2) การส่งเสริมด้านการให้ข้อมูลข่าวสารและการส่งเสริมตลาดทางการท่องเที่ยว เรื่องแหล่งท่องเที่ยว การคมนาคม และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว

3.3) การออกกฎระเบียบข้อบังคับในการควบคุมมาตรฐานเรื่องที่พัก อาหาร การ คมนาคมขนส่งเพื่อสร้างความพึงพอใจและความเจริญเติบโตในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

3.4) การควบคุมธุรกิจนำเที่ยว เพื่อให้บริการแก่นักท่องเที่ยวอย่างยุติธรรมทั้งในด้าน คุณภาพและมาตรฐาน

3.5) การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว โดยต้องเข้ามา ควบคุม เพื่อประสานงานระหว่างรัฐและเอกชนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3.6) ออกกฎหมายและปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัย พร้อมประสานงานพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดผลต่อนักท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

3.7) รัฐบาลควรให้ความร่วมมือประสานงานในการช่วยกันแก้ปัญหาการท่องเที่ยว ระหว่างประเทศรวมทั้งสร้างความเข้าใจระหว่างนักท่องเที่ยวต่างชาติและประชาชนท้องถิ่น

3.8) สำรวจ ศึกษา และวิจัยพื้นที่ที่มีศักยภาพเพื่อการท่องเที่ยว โดยให้การสนับสนุน และการพัฒนาอย่างเต็มที่

3.9) นโยบายด้านการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นเรื่องการใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่าง เหมาะสม และให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และศิลปวัฒนธรรม

องค์การการท่องเที่ยวแห่งชาติในประเทศไทยนั้นประกอบด้วย 2 หน่วยงานหลัก คือ 1) กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬาเป็นหน่วยงานราชการที่มีความรับผิดชอบในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และบริการท่องเที่ยว 2) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) เป็นรัฐวิสาหกิจ มีหน้าที่ในการพัฒนา ตลาดการท่องเที่ยว โดยทั้งสองหน่วยงานมีหน้าที่จะต้องประสานงานกันเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) การพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว ซึ่งครอบคลุมทั้งทรัพยากรที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น รวมทั้งการเข้าถึง และการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว

2) การควบคุมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อควบคุม ดูแล และจัดระเบียบในอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว โดยเฉพาะปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการท่องเที่ยว โดยสามารถออกกฎหมายที่จะช่วย ให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวดำเนินการไปตามแนวทางที่กำหนดไว้

3) การพัฒนาตลาดท่องเที่ยว มีวิธีดำเนินงานแบ่งเป็น 2 รูปแบบ คือ

3.1) แบบพาสซีฟ (Passive) เป็นการส่งเสริมให้เกิดความต้องการ (Need) ท่องเที่ยวใน แหล่งท่องเที่ยวหรืออุปสงค์ (Demand) ทางการท่องเที่ยวก่อน แล้วจึงพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว การเข้าถึง และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวหรืออุปทาน (Supply) ทางการท่องเที่ยว ตามมา การดำเนินงานในลักษณะนี้มีความเสี่ยงน้อย

3.2) แบบแอ็กเกรสซีฟ (Aggressive) เป็นการพัฒนาหรือสร้างทรัพยากรการท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวหรืออุปทาน (Supply) ทางการท่องเที่ยวก่อน

แล้วจึงส่งเสริมการตลาดกับนักท่องเที่ยวให้เข้ามาท่องเที่ยวหรืออุปสงค์ (Demand) ทางการท่องเที่ยวตามมา ซึ่งการดำเนินงานลักษณะนี้มีความเสี่ยงมากกว่าแบบพาสซีฟ

4) การจัดการการเงินของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การพัฒนาการท่องเที่ยวที่จะประสบความสำเร็จได้นั้น หน่วยงานของภาครัฐทั้งสององค์กรจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนด้านการเงินอย่างเหมาะสม เพื่อนำไปใช้ในการลงทุนและพัฒนาในเรื่องต่าง ๆ ได้แก่ การพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยว การพัฒนาบริการท่องเที่ยว และการตลาดเพื่อการท่องเที่ยว

นอกจากนั้น องค์กรภาคเอกชนก็มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเช่นกัน ดังนั้นบทบาทขององค์กรเอกชนต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยที่สำคัญพอสรุปได้ ดังนี้

1) การพัฒนาบริการของธุรกิจท่องเที่ยว ได้แก่การสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ทางการท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจ ซึ่งส่งผลดีต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยวอย่างมาก

2) การพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การฝึกอบรมพนักงานหรือการส่งพนักงานไปอบรมวิชาการท่องเที่ยว รวมถึงการจัดหลักสูตรวิชาการจัดการด้านการท่องเที่ยวของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ก็เป็นอีกทางหนึ่งที่จะช่วยรองรับการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีมากขึ้นในทุกปีด้วยเช่นกัน

3) การคุ้มครองรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ความปลอดภัยนับเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญมากอย่างหนึ่งต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ถ้าหากแหล่งท่องเที่ยวใดไม่มีความปลอดภัยก็จะเป็นอุปสรรคสำคัญต่อความเจริญก้าวหน้าของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการคุ้มครองและรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว เพื่อให้ นักท่องเที่ยวรู้สึกมั่นใจและอุ่นใจในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว

4) การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว เป็นบทบาทที่สำคัญมากที่สุดอีกอย่างหนึ่ง เนื่องจากทรัพยากรการท่องเที่ยวเป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาเยือน ดังนั้นการอนุรักษ์รักษาทรัพยากรการท่องเที่ยวให้คงอยู่ไว้นานเท่านาน จึงเป็นสิ่งที่ทุกฝ่ายต้องร่วมมือกัน ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในกระบวนการพัฒนาการท่องเที่ยว ทั้งองค์กรภาครัฐ เอกชน และประชาชนทุกคน

โศรยา สิงขวงศ์ (2546) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาการท่องเที่ยว คือ การดำเนินงานพัฒนาสภาพชุมชนด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกหรือโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวอันจะทำให้เกิดการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ซึ่งจะควบคู่ไปกับการรักษาทรัพยากรให้คงความดึงดูดใจ ทั้งนี้จำเป็นต้องสอดคล้องกับสภาพและความต้องการของชุมชน และเกิดการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเป็นธรรม (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548)

วริษา ตันติสุทธิเวช (2550) อ้างว่า การพัฒนาเป็นกระบวนการของการเคลื่อนไหวจากสภาพที่ไม่น่าพึงพอใจไปสู่สภาพที่น่าพึงพอใจ ดังนั้นการพัฒนาเป็นกระบวนการที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ไม่หยุดนิ่ง

แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

นิคม จารุมณี (2535, หน้า 1) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่า การท่องเที่ยวมิใช่เฉพาะการเดินทางไปเพื่อพักผ่อน แต่การท่องเที่ยวยังแฝงไปกับการเดินทาง ศึกษา อบรม เพื่อหาความรู้ ประสบการณ์ชีวิต การเดินทางไปเพื่อการกีฬา การเยี่ยมญาติพี่น้อง

วิมล จิโรจพันธุ์, และคนอื่น ๆ (2548, หน้า 47) กล่าวว่า การท่องเที่ยว หมายถึงการที่ผู้คนเดินทางไปเยี่ยมเยือนสถานที่ต่าง ๆ เพื่อการเข้าประชุมทางวิชาการทางการเมืองการประชุมทางธุรกิจ ซึ่งการท่องเที่ยวยังรวมถึงการเดินทางไปพักผ่อนหย่อนใจ เปลี่ยนมุมมองและโลกทัศน์ใหม่

ธนกฤต สังข์เฉย (2550, หน้า 38) การท่องเที่ยว (tourism) หมายถึง การเดินทางที่มีกิจกรรมต่าง ๆ ระหว่างการเดินทาง โดยการท่องเที่ยวต้องมียุทธศาสตร์ประกอบเหล่านี้ คือ นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยว หน่วยงานภาครัฐบาล และประชาชนในท้องถิ่น

พิชาภัทร เหมภักดี (2555) หมายถึง ความต้องการของนักท่องเที่ยว ที่จะเดินทางไปซื้อสินค้าและบริการหรือบริโภคผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยว หรือจุดหมายปลายทาง การท่องเที่ยวของตน โดย นักท่องเที่ยวจะต้องมีความต้องการ มีอำนาจซื้อ และมีความเต็มใจที่จะจ่ายค่าสินค้าและบริการที่กำหนดในเวลานั้น ๆ

กุลวรา สุวรรณพิมล (2548) การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางที่มีเงื่อนไขตามหลักสากลขององค์การการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ กล่าวคือ การท่องเที่ยวต้องเป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยเดิมไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว ต้องเป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ และการเดินทางนั้นไม่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ

สรูป การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางของผู้คนโดยมีจุดมุ่งหมายหลายประการ เช่น การเดินทางเพื่อพักผ่อน เพื่อศึกษา เพื่อการกีฬา เพื่อประกอบธุรกิจ ทั้งนี้การเดินทางเหล่านี้จะไม่พำนักอยู่ที่สถานที่ใดที่หนึ่งเป็นการถาวรจะต้องเดินทางกลับภูมิลำเนาของตนเองจึงจะถือว่าเป็นการท่องเที่ยว

ความหมายของการท่องเที่ยว คือการคำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรมของชุมชน กำหนดทิศทางโดยชุมชนจัดการโดยชุมชน เพื่อชุมชนและชุมชนมีบทบาทเป็นเจ้าของในการจัดการดูแลให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้มาเยือน

องค์ประกอบของการท่องเที่ยวโดยชุมชน มี 7 องค์ประกอบ

1. เมืองคร/กลไก ในการบริหารจัดการท่องเที่ยว
 - 1.1 เมืองครการรวมตัวของคนในชุมชน เพื่อเป็นแกนนำในการบริหารจัดการท่องเที่ยว
 - 1.2 การมีส่วนร่วมของสมาชิกและชุมชนในการพัฒนาการท่องเที่ยว
2. มีระบบการบริหารจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน
 - 2.1 มีระบบบริหารจัดการท่องเที่ยวของชุมชน สามารถเชื่อมโยงการพัฒนาชุมชน
 - 2.2 การเสริมศักยภาพของคนในกลุ่มท่องเที่ยวและชุมชน
 - 2.3 การปฏิบัติตามกฎระเบียบและรูปแบบที่ใช้สำหรับบริหารจัดการท่องเที่ยว
 - 2.4 การตลาดและประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างรายได้ทางการท่องเที่ยว
3. สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของชุมชน
 - 3.1 สนับสนุนการพัฒนาชุมชน

- 3.2 กระจายรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยวชุมชนและสร้างโอกาสในการมีรายได้เสริม
4. ส่งเสริมวัฒนธรรมของชุมชน
 - 4.1 กลุ่มท่องเที่ยวมีข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมในท้องถิ่น
 - 4.2 มีการถ่ายทอดวัฒนธรรมจากภายในสู่คนภายนอก
 - 4.3 มีกฎ กติกา และแนวทางเพื่อเคารพและปกป้องวัฒนธรรมชุมชน
 - 4.4 กลุ่มท่องเที่ยวมีการส่งเสริม อนุรักษ์ พัฒนา และสืบทอดวัฒนธรรม
5. มีส่วนในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมร่วมกับชุมชน
 - 5.1 กลุ่มท่องเที่ยวมีข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 5.2 กิจกรรมท่องเที่ยวที่คำนึงถึงการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน
 - 5.3 จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนและอนุรักษ์ทางชีวภาพ
 - 5.4 มีการป้องกัน จัดการ และแก้ไขปัญหาผลกระทบ
6. สร้างการเรียนรู้
 - 6.1 กิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถสร้างการเรียนรู้ความเข้าใจในวิถีชีวิตให้แก่ผู้มาเยือน
 - 6.2 สร้างจิตสำนึกและองค์ความรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม
7. มีการบริการที่ดีและปลอดภัย ทั้งด้านที่พัก ยานพาหนะ นักสื่อความหมายท้องถิ่น เจ้าของบ้าน และการประสานงานที่ระหว่างกลุ่มในชุมชนเพื่อให้บริการ

การท่องเที่ยวโดยชุมชนมีส่วนสนับสนุนเศรษฐกิจชุมชนและคุณภาพชีวิตคนท้องถิ่นการท่องเที่ยวเป็นการดึงคนจากภายนอกมาเรียนรู้ชุมชน แรงจูงใจที่ทำให้นักท่องเที่ยวเข้ามาในชุมชนคือวิถีชีวิตที่แตกต่าง วัฒนธรรมดั้งเดิม และแหล่งท่องเที่ยวที่มีความอุดมสมบูรณ์ จุดดึงดูด คือ วิถีชีวิตที่เรียบง่ายและมีการดำรงชีวิตที่ผูกพันกับธรรมชาติการท่องเที่ยวโดยชุมชนจึงเป็นรายได้เสริมที่สามารถนำรายได้นั้นไปดำรงชีพ โดยที่คนในชุมชนยังคงดำเนินวิถีดั้งเดิมหรือเป็นการสร้างทางเลือกเรื่องรายได้ให้กับบางครอบครัว ในการสร้างอาชีพเสริมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว สร้างงานให้กับคนในชุมชน การท่องเที่ยวโดยชุมชน จัดสรรรายได้จากการท่องเที่ยวสนับสนุนกิจกรรมการพัฒนาชุมชนและสาธารณประโยชน์ (กรรมการพัฒนาชุมชน, 2560)

การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังสถานที่ต่าง ๆ เป็นการชั่วคราวด้วยความสนใจและพึงพอใจของผู้เดินทาง เช่น การเดินทางเพื่อการพักผ่อน การเดินทางเพื่อการเรียน การเดินทางเพื่อเยี่ยมญาติพี่น้องหรือเพื่อน เป็นต้น ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้ (รุ่งฟ้า สะแกกลาง , 2561, หน้า 13)

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว (Tourist Behavior) หมายถึง พฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มักเสาะหาสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความต้องการของตนโดยใช้ เงิน เวลา และความพยายาม ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ทำให้ทราบว่า ต้องการบริการอะไร ทำไม่ถึงซื้อ ซื้อเมื่อไหร่ ซื้อที่ไหน ซื้อบ่อยแค่ไหน (รุ่งฟ้า สะแกกลาง, 2561, หน้า 8)

ชวัลนุช อุทยาน (2551) ให้ความหมายว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยว เป็นการกระทำทุกอย่างของนักท่องเที่ยวไม่ว่าการกระทำนั้น นักท่องเที่ยวจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม และบุคคลอื่นจะสังเกต

การกระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม เพื่อมุ่งตอบสนองสิ่งใดสิ่งหนึ่งในสภาพการณ์ใดสภาพการณ์หนึ่ง โดยพฤติกรรมภายนอกของนักท่องเที่ยว (Tourist's Overt Behavior) เป็นพฤติกรรมที่ผู้อื่นสังเกตได้ โดยอาศัยประสาทสัมผัส ส่วนพฤติกรรมภายในของนักท่องเที่ยว (Tourist's Covert Behavior) เป็นการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ ภายในร่างกายรวมทั้งความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ที่ถูกควบคุมอยู่ภายในจะมีความสัมพันธ์กัน โดยพฤติกรรมภายในจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมภายนอกเป็นส่วนใหญ่

ณัฐชนก เพชรพรหม (2554) ให้ความหมายว่าพฤติกรรมนักท่องเที่ยว หมายถึง การแสดงออกที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว และใช้บริการที่สถานที่นั้น ๆ โดยจะรู้ตัวหรือไม่ก็ตาม มีองค์ประกอบอยู่ 7 ประการ คือ

1) เป้าหมาย หมายถึง พฤติกรรมนักท่องเที่ยวทุก ๆ พฤติกรรม จะต้องมียุทธศาสตร์ในการกระทำ เช่น นักท่องเที่ยวกลุ่มอนุรักษ์ต้องการเกียรตินิยมโดยการแสดงให้ผู้อื่นเห็นว่าตนเดินทางท่องเที่ยวโดยที่สภาพแวดล้อมในสถานที่ตนเดินทางยังคงสภาพความสมบูรณ์ของระบบนิเวศดั้งเดิม

2) ความพร้อม หมายถึง ความมีวุฒิภาวะ และความสามารถในการทำกิจกรรม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการ เช่น นักท่องเที่ยวกลุ่มที่รักความผจญภัย นิยมไต่เขา ปีนหน้าผาต้องมีความพร้อมทั้งสภาพร่างกายและจิตใจแล้วสามารถจะทำกิจกรรมที่ตนชอบได้

3) สถานการณ์ หมายถึง เหตุการณ์หรือโอกาสที่เอื้ออำนวยให้เลือกกระทำกิจกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการ เช่น การท่องเที่ยวตามหมู่เกาะ ควรกระทำในยามคลื่นลมสงบ ไม่ควรทำในขณะที่มีพายุฝนฟ้าคะนอง

4) การแปลความหมาย หมายถึง วิธีการคิดแบบต่าง ๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการที่พอใจมากที่สุด สถานการณ์หนึ่ง ๆ เช่น เวลาสิบสองนาฬิกา เป็นเวลาที่นักท่องเที่ยวหยุดพักรับประทานอาหารกลางวัน

5) การตอบสนอง คือ การตัดสินใจกระทำกิจกรรมตามที่ตนได้ตัดสินใจเลือกสรรแล้วเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ เช่น นักท่องเที่ยวได้ตัดสินใจที่จะเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดเพื่อพักผ่อน ดังนั้นนักท่องเที่ยวจะต้องวางแผนการเดินทาง และจัดการดำเนินการล่วงหน้าในการกระทำกิจกรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ตั้งแต่กิจกรรมการกำหนดสถานที่ท่องเที่ยวกิจกรรมการเดินทาง กิจกรรมการจองที่พัก เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง

6) ผลลัพธ์ที่ตามมา คือ ผลจากการกระทำหนึ่ง ๆ อาจได้ผลตามที่คาดหวังไว้ หรืออาจตรงกันข้ามกับความคาดหวังที่ตั้งใจไว้ เช่น นักท่องเที่ยวได้มีกำหนดการเดินทางไว้เพื่อมาพักผ่อนวันหยุดในประเทศไทย แต่ปรากฏว่าในเวลานั้นเกิดการชุมนุมที่สนามบิน และทำให้สนามบินต้องปิดทำการ เครื่องบินไม่สามารถลงจอดได้ มีผลลัพธ์ทำให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถบรรลุผลตามที่คาดหวังไว้ได้

7) ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง คือ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อสิ่งที่กระทำลงไปไม่บรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ จึงต้องกลับมาแปลความหมาย ไตร่ตรอง เพื่อเลือกหาวิธีใหม่ ๆ มาตอบสนองความต้องการ หรืออาจจะล้มเลิกความต้องการไป เพราะเห็นว่าเป็นสิ่งที่เกินความสามารถ เช่น การก่อวินาศกรรมในเมืองมูมไบ ประเทศอินเดียในเดือนพฤศจิกายน ปี 2008 นักท่องเที่ยวที่ตั้งใจจะเดินทางไปเมืองดังกล่าว จะต้องเกิดความผิดหวังเพราะเกิดความกังวลด้านความปลอดภัย และอาจล้มเลิกความตั้งใจในการเดินทาง หรืออาจเปลี่ยนเส้นทางไปเมืองอื่นที่ปลอดภัยกว่า

แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

จากแนวคิดและทฤษฎีความพึงพอใจ คือตัวแปรสำคัญ ที่เกี่ยวกับความพึงพอใจในการวัดความรู้สึกรักของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยว นั้น จะต้องประกอบไปด้วยปัจจัยทั้ง 4 ด้าน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญและใช้ในการประกอบการสร้างแบบถาม คือ 1) ด้านสิ่งดึงดูดใจเป็นสิ่งที่ทำให้นักท่องเที่ยวอยากเดินทางมาแหล่งท่องเที่ยว เพื่อสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยว 2) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเยือนแหล่งท่องเที่ยวและสร้างความประทับใจในการท่องเที่ยว 3) การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว การคมนาคม ระบบขนส่งที่เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว 4) ด้านกิจกรรม สามารถวัดออกมาได้ว่าอยู่ในทิศทางบวกหรือลบต่อแหล่งท่องเที่ยว สะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยความพึงพอใจที่ส่งผลการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ เพื่อเป็นประโยชน์ที่สุด (ริมภรรดา สารอุป, 2564, หน้า 12)

ข้อมูลทั่วไปของอุทยานน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี

อุทยานแห่งชาติ (อังกฤษ: national park) คือ อุทยาน (park) ที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการสงวนรักษา มักเป็นแหล่งสงวนที่ดินทางธรรมชาติ ที่ดินกึ่งธรรมชาติ หรือที่ดินที่สร้างขึ้น ตามประกาศหรืออยู่ในความครอบครองของรัฐเอกราช แม้ประเทศแต่ละแห่งจะนิยามอุทยานแห่งชาติของตนไว้ต่างกัน แต่มีแนวคิดร่วมกัน คือ การสงวนรักษา “ธรรมชาติแบบป่า” (wild nature) ไว้เพื่อคนรุ่นหลัง และเพื่อเป็นสัญลักษณ์แห่งความภาคภูมิใจของชาติ ส่วนในระดับสากลนั้น องค์การระหว่างประเทศชื่อ “สหภาพระหว่างประเทศเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติ” หรือ “ไอยูซีเอ็น” (International Union for Conservation of Nature: IUCN) และหน่วยงานในสังกัด คือ คณะกรรมการโลกว่าด้วยพื้นที่คุ้มครอง (World Commission on Protected Areas) เป็นผู้นิยามอุทยานแห่งชาติ และพื้นที่คุ้มครอง ประเภท “หมวด 2” (Category II) (สำนักอุทยานแห่งชาติ, 2566)

ประวัติเดิมคือ วนอุทยานน้ำตกเจ็ดสาวน้อย สำหรับชื่อน้ำตกเจ็ดสาวน้อยได้มาจากชื่อหมู่บ้านที่อยู่ด้านทิศเหนือของ น้ำตกที่มีชื่อว่า “บ้านสาวน้อย” เมื่อจากหน้าที่ป่าไม้ได้เข้ามาสำรวจพื้นที่เพื่อจัดตั้งวนอุทยานได้พบน้ำตก มีจำนวน 7 ชั้น ในบริเวณพื้นที่ดังกล่าว ดังนั้นจึงได้ตั้งชื่อน้ำตกว่า “น้ำตกเจ็ดสาวน้อย” ตามชื่อหมู่บ้านและจำนวนชั้นของน้ำตกที่ค้นพบ (บ้างก็ว่าชื่อของ “น้ำตกเจ็ดสาวน้อย” มีที่มาของชื่อตามคำบอกเล่าของชาวบ้านว่ามีนักท่องเที่ยวซึ่งเป็นหญิงสาว ทั้งหมดจำนวน 7 คน มาเล่นน้ำที่น้ำตกแห่งนี้แล้ว จมน้ำเสียชีวิตพร้อมกันทั้งหมด แต่บางคนก็ว่า เดิมทางทิศเหนือของน้ำตกมีหมู่บ้านชื่อว่า “บ้านสาวน้อย” ซึ่งต่อมาได้เรียกเพี้ยนเป็น สาวน้อย)

นายปลอดประสพ สุรัสวดี อธิบดีกรมป่าไม้ ได้มาตรวจเยี่ยมวนอุทยานน้ำตกเจ็ดสาวน้อย เมื่อเดือนมิถุนายน 2545 ได้เห็นการพัฒนาของวนอุทยานประกอบกับมี นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก จึงได้มอบนโยบายว่า “ควรขยาย พื้นที่ตามลำธาร เพิ่มเติมเพื่อให้เพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว และให้ทำการ สำรวจพื้นที่เพิ่มเติม โดยให้ศึกษาข้อมูลด้านนิเวศวิทยาและข้อมูลพื้นฐานในการจัดการ ในด้านต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อหาความเป็นไปได้ในการกำหนดพื้นที่และวางแผนการจัดตั้งเป็น อุทยานแห่งชาติ” สำนักอุทยานแห่งชาติ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช พิจารณาแล้วเห็นสมควรกำหนดพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าทับกวาง และป่ามวกเหล็ก แปลงที่ 1

อำเภอฉวางเหล็ก และอำเภอวังม่วง จังหวัดสระบุรี รวมพื้นที่วนอุทยานน้ำตกเจ็ดสาวน้อย อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา และอำเภอฉวางเหล็ก จังหวัดสระบุรี เนื้อที่ประมาณ 17,540 ไร่ เป็นอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

น้ำตกเจ็ดสาวน้อย อยู่ในพื้นที่ “วนอุทยานน้ำตกเจ็ดสาวน้อย” ซึ่งจัดตั้งเมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2523 อยู่ในท้องที่อำเภอ ฉวางเหล็ก จังหวัดสระบุรี และอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ต่อมาจึงได้ผนวกรวมกับพื้นที่ป่าใกล้เคียง ตั้งเป็นอุทยานแห่งชาติ น้ำตกเจ็ดสาวน้อย

อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสลับซับซ้อน สลับกับที่ราบ ลักษณะพื้นที่ค่อนข้างแห้งแล้งมี น้ำดินตื้น มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง สภาพป่าโดยทั่วไปเป็นป่าปลูก และป่าที่พื้นตัวเองตามธรรมชาติ เนื่องจากแต่ เดิมเป็นพื้นที่ที่ถูกบุกรุกทำลายมาก่อนและได้รับการปลูกป่า พื้นฟู พื้นที่บางส่วนอยู่ในเขตสวนป่าหลังเขา-ท่าระหัด จังหวัดสระบุรี และพื้นที่แปลงปลูกป่าตามโครงการปลูกป่าถาวรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในวโรกาสทรงครองราชย์ปีที่ 50 บางพื้นที่เป็นป่าที่พื้นตัวเองตามธรรมชาติ พื้นที่โดยรอบทั้งหมดเป็นพื้นที่เกษตรกรรมและที่อยู่อาศัย มีถนนล้อมรอบ จึงถูกตัด ออกจากป่าอนุรักษ์แห่งอื่น ๆ อย่างสิ้นเชิง ไม่มีผืนป่าธรรมชาติแห่งอื่นต่อเนื่องหรือใกล้เคียง ดังนั้นจึงไม่มีการแลกเปลี่ยนสายพันธุ์พืช และสัตว์ ป่ากับป่าธรรมชาติ ความหลากหลายของพันธุ์พืชและสัตว์ป่าจึงมีค่อนข้างน้อย ตัวน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ตั้งอยู่ท่ามกลางป่าโปร่ง มีต้นน้ำมาจากผืนป่าอันอุดมใน อช. เขาใหญ่ เป็นน้ำตกเดี่ยว มีเจ็ดชั้น แต่ละชั้น สูง 2-5 ม. จากน้ำตกชั้นที่ 1 เดินลงไปถึงน้ำตกชั้นที่ 7 ใช้เวลาไม่เกิน 10 นาที สายน้ำไหลลดหลั่นลงไปเป็นธารน้ำตกกว้างคล้ายแก่ง ขนาดใหญ่ มีแอ่งน้ำตื้นๆ ให้เล่นน้ำหลายแห่ง บางชั้นก็มีน้ำตกเป็นชั้นเล็กๆ แยกย่อยไปอีก นับเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งของน้ำตกแห่งนี้ ทางวนอุทยานฯ ได้จัดทำเส้นทางเดินเลียบน้ำตกเป็นทางซีเมนต์ลงไปถึงน้ำตกชั้นที่ 5 จากนั้นเป็นทางดินถึงน้ำตกชั้นที่ 7 มีป้ายบอก ชั้นน้ำตกและป้ายเตือนตามจุดอันตราย เช่น ด้านหน้ามีโขดหิน ห้ามกระโดดน้ำ ฯลฯ (สำนักอุทยานแห่งชาติ, 2566)

การมีส่วนร่วมในการจัดการอุทยานแห่งชาติการมีส่วนร่วมในการจัดการอุทยานแห่งชาติที่อุทยานแห่งชาติสามารถดำเนินการได้ภายใต้กฎหมายและสถานการณ์ในปัจจุบันนี้ ในที่นี้จะแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ตามวัตถุประสงค์หลักของการจัดตั้งอุทยาน ดังนี้ (อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ตำบลฉวางเหล็ก จังหวัดสระบุรี)

1. การมีส่วนร่วมในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.1 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารและการสร้างจิตสำนึก

1.1.1 การอบรมให้ความรู้ สร้างความเข้าใจในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการจัดการอุทยานแห่งชาติ ตลอดจนประโยชน์ที่ชุมชนได้รับทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้แก่ แหล่งอาหาร ของป่า แหล่งน้ำการบรรเทาอุทกภัย และภัยแล้ง โดยการประชาสัมพันธ์ อบรม สัมมนา ประชุมร่วม ศึกษาดูงาน

1.1.2 การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการของอุทยานแห่งชาติให้ประชาชนท้องถิ่นได้รับทราบ เช่น การทำประกาศติดในที่สาธารณะ การร่วมประชุมประจำเดือนหรือการร่วมประชุมหมู่บ้านเพื่อให้ข้อมูล

1.1.3 จัดทำโครงการร่วมระหว่างอุทยานแห่งชาติ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์ เช่น สื่อมวลชน สถานีโทรทัศน์ วิทยุ นักเขียน ในการจัดทำสารคดี ข่าวประชาสัมพันธ์ รายการวิทยุโทรทัศน์ชุมชนเพื่อเผยแพร่ผลงานด้านการอนุรักษ์ และเป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับชุมชน

1.1.4 สร้างจิตสำนึก โดยการให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ประชาชน และชุมชน ให้ตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ ประชุมหารือ และฝึกอบรม

1.1.5 สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน รวมทั้งปรับทัศนคติของเจ้าหน้าที่และประชาชนในการมีส่วนร่วมแสวงหาความรู้ สืบหาข้อมูลในพื้นที่ รับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ วิเคราะห์ปัญหา โดยการประชุมหารือ สัมมนา ในลักษณะเวทีชาวบ้าน

1.1.6 ดำเนินการต่อเนื่องในเรื่องการเตรียมเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์โดยการอบรมให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติแก่เยาวชนและให้โอกาสเยาวชนเข้าปฏิบัติงานในอุทยานแห่งชาติในช่วงปิดภาคเรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในการปฏิบัติงานจริง และได้สัมผัสกับวิถีของธรรมชาติเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ ควรจะมีการหมุนเวียนไปทั่วชุมชนที่อยู่ในรอบเขตอุทยานแห่งชาติ

1.1.7 ตั้งกลุ่มสื่อมวลชนเพื่อการอนุรักษ์เพื่อให้กลุ่มสื่อมวลชน ร่วมกำหนดแผนการประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้และรณรงค์ให้ประชาชนได้เข้าใจและทราบข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์

1.1.8 ร่วมประสานกับโรงเรียน/สถาบันการศึกษา ในการจัดหลักสูตรการเรียนรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติจากพื้นที่จริง และจัดทำกิจกรรมให้เยาวชนได้เรียนรู้และเข้ามาปฏิบัติในพื้นที่จริง

1.1.9 การเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลแก่ประชาชนในท้องถิ่น เพื่อกระตุ้นการติดตามตรวจสอบและได้มีการรับรู้ในวงกว้าง ให้ใช้ภาษาและรูปแบบที่ประชาชนสามารถเข้าใจได้ง่าย

1.2 การร่วมวางแผน แก้ไขปัญหาและเสนอแนะความเห็น

1.2.1 จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการอนุรักษ์ โดยบูรณาการร่วมกันทุกหน่วยงานในพื้นที่

1.2.2 สนับสนุนการร่วม เพื่อการจัดตั้งคณะกรรมการระดับพื้นที่ กลุ่มการทำงาน และจัดตั้งกลุ่มการทำงานหาแนวร่วมท้องถิ่น และชมรมเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และอาสาสมัครเพื่อพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.2.3 เสริมสร้างความแข็งแกร่ง และจัดตั้งองค์กรชุมชน โดยการประชาสัมพันธ์ชี้แจงราษฎรประชุมแสดงความคิดเห็น

1.2.4 จัดทำข้อปัญหาอุปสรรคในข้อกฎหมาย กฎหมายในกรณีให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เสนอเพื่อปรับปรุง

1.2.5 กำหนดมาตรการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการอุทยานแห่งชาติ ตั้งแต่เริ่มวางแผนการปฏิบัติและการเฝ้าระวังและติดตามผล เช่น อาสาป้องกันไฟป่า อาสาลาดตระเวนและป้องกัน การสืบหาข่าว หรือเวทีร้องทุกข์

1.2.6 จัดทำโครงการพัฒนาชุมชน พัฒนาอาชีพเสริมด้านต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับทรัพยากรหรือศักยภาพของพื้นที่ เช่น การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เกษตรทางเลือก เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน โดยการอบรมให้ความรู้

1.2.7 ร่วมกำหนดข้อตกลง กฎ และกติกาของชุมชนเพื่อการอนุรักษ์ฟื้นฟูการใช้ประโยชน์ที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติเพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างยั่งยืน

1.2.8 จัดประชุมหารือเวทีชาวบ้าน ให้ประชาชนในพื้นที่อุทยานแห่งชาติที่เกี่ยวข้องมาร่วมวิเคราะห์ แก้ไขปัญหาในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะในปัญหาแนวเขต การใช้ประโยชน์ที่ดินให้เหมาะสม

1.2.9 ให้มีการทำประชาพิจารณ์ เพื่อให้สาธารณชนมีโอกาสดูแลแสดงความคิดเห็นในการจัดการพื้นที่

1.2.10 เชิญชวนให้สาธารณชนได้ร่วมแสดงความคิดเห็น และให้ข้อเสนอแนะทุกครั้งที่มีแผนการพัฒนาปรับปรุงฟื้นฟูพื้นที่

1.3 การร่วมดำเนินการ

1.3.1 จัดกิจกรรมให้นิสิต นักเรียน นักศึกษา และประชาชนผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม เช่น การปลูกป่า การรณรงค์ทำความสะอาดชายหาด การนำขยะคืนถิ่น เพื่อสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์

1.3.2 การเข้าร่วมหรือสนับสนุนกิจกรรมทางสังคมระหว่างอุทยานแห่งชาติกับชุมชน รวมถึงกิจกรรมของชุมชน เช่น การพัฒนาหมู่บ้าน กิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรม และการพัฒนาอาชีพ เป็นต้น

1.3.3 ร่วมในการจัดทำแนวเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ รวมถึงการปรับปรุงให้เหมาะสม โดยกำหนดการรับผิดชอบและแนวทางปฏิบัติไว้ คือ

1) เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติ มีบทบาท คือ จัดให้แนวเขตพื้นที่รับผิดชอบชัดเจนตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 ประชุมชี้แจงประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนที่อาศัยอยู่โดยรอบพื้นที่อุทยานแห่งชาติ เข้าใจและรับทราบเกี่ยวกับการจัดทำแนวเขตดังกล่าว จัดทำแนวเขตให้มีความชัดเจน และบำรุงรักษาแนวเขตให้ชัดเจนตลอดเวลา

2) ราษฎรหรือชุมชนที่มีพื้นที่อาศัยและทำกินติดเขตป่าอนุรักษ์ มีบทบาท คือ ร่วมในการกำหนดและจัดทำแนวเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติโดยยึดข้อเท็จจริงของพื้นที่ เช่น สภาพป่า ความลาดชันของภูมิประเทศจุดเด่นทางธรรมชาติ และการใช้ประโยชน์ที่ปรากฏอยู่ และหลักการในการจัดตั้งพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ร่วมในการดูแลรักษาแนวเขตที่ทุกฝ่ายยอมรับให้คงอยู่ในแนวเดิมเพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะพื้นที่ต้นน้ำลำธารที่เป็นแหล่งน้ำให้แก่ชุมชน

3) หน่วยงานปกครองและองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มีบทบาทหน้าที่ประสานความร่วมมือกับคณะทำงานที่จัดตั้งขึ้นในการจัดทำแนวเขต ช่วยในการกำกับดูแลแนวเขต และการรื้อถอนแนวเขตของราษฎร ช่วยประชาสัมพันธ์ ให้ราษฎรในพื้นที่เล็งเห็นความสำคัญของการจัดทำแนวเขต

1.4 ร่วมรับประโยชน์

1.4.1 พัฒนาอาชีพเสริมให้แก่ชุมชน/ราษฎรที่อาศัยผลผลิตจากป่าในการยังชีพเพื่อมีรายได้จากแหล่งอื่นมาทดแทน หากอยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยว จะมีอาชีพในการบริการการท่องเที่ยว

เช่น โกโก้ นำทาง ขายของที่ระลึก รถรับจ้าง ลูกหาบ ขายอาหาร ที่พักโฮมสเตย์ การอบรมการปลูกไม้ป่าที่ราคาสูง เช่น ผักหวาน การเพาะเห็ด เป็นต้น

1.4.2 ตั้งคณะกรรมการร่วมระหว่างภาครัฐ เอกชน องค์กรพัฒนาชุมชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อตั้ง หลักเกณฑ์ และจัดทำประกาศนียบัตรหรือหนังสือรับรองการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่อนุรักษ์ หรือโลห์เกียรติยศประจำกลุ่ม/หมู่บ้าน เพื่อเป็นแรงจูงใจในการอนุรักษ์พื้นที่และการป้องกันไฟป่า

อุทยานแห่งชาติร่วมกับชุมชนในการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานชุมชน ข้อมูลฐานทรัพยากร และข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อใช้ในการวางแผนการจัดการหรือพัฒนาต่อไปสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ อยู่บนฐานแนวคิดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การให้เกิดประสิทธิภาพ โดยผู้มีส่วนร่วมทุกคน มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ รับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีส่วนร่วมในการคิดวิเคราะห์ และตัดสินใจ มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน มีส่วนร่วมแบ่งปันผลประโยชน์หรือร่วมในการใช้ประโยชน์ มีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน ตลอดจนรับทราบผลของการมีส่วนร่วมว่าทำให้เกิดประโยชน์โดยรวมต่อองค์การต่อไป (มนรัตน์ ใจเอื้อ, 2562, หน้า 44)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เจษฎา อินทร์อ่อน, และชาญชัย จิวจินดา (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร การวิจัยนี้มีจุดประสงค์การวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาแนวทางแผนการพัฒนาอุทยานแห่งชาติคลองลาน (2) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการจัดการการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติคลองลาน ใช้วิจัยเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาจากเอกสาร และสัมภาษณ์เชิงลึก โดยเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำแนกได้เป็น 3 กลุ่มหลัก คือ (1) กลุ่มเจ้าหน้าที่รัฐด้านการท่องเที่ยว จำนวน 5 คน (2) กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติคลองลาน จำนวน 5 คน (3) กลุ่มนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติคลองลาน จำนวน 10 คน ผลการศึกษาพบว่า ประการแรก หลักการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบริเวณภายในอุทยานแห่งชาติคลองลานจังหวัดกำแพงเพชร ต้องสอดคล้องกับหลักการการพัฒนาการท่องเที่ยวของโลก ซึ่งสรุปได้ดังนี้ (1) อนุรักษ์และ ใช้ทรัพยากรอย่างพอดี (using resource sustainable) (2) ลดการบริโภคและใช้ทรัพยากรที่เกินความจำเป็นควบคู่กับการลดการก่อของเสีย (reducing over consumption and waste) (3) รักษาและส่งเสริมความหลากหลายของธรรมชาติสังคม และวัฒนธรรม (maintain diversity) (4) ประสานแผนการพัฒนาการท่องเที่ยว (integrating tourism into planning) (5) พัฒนาการท่องเที่ยวขยายฐานเศรษฐกิจในท้องถิ่น (supporting local economy) (1) การมีส่วนร่วมการสร้างเครือข่ายพัฒนาการท่องเที่ยวกับท้องถิ่น (involving local communities) มีการร่วมทำงานกับท้องถิ่นแบบองค์รวม (participation approach) (7) การจัดเตรียมข้อมูลบริการข่าวสารการท่องเที่ยว (marketing tourism responsibly) และ (8) ประเมินผลตรวจสอบและวิจัย (undertaking research) ประการที่สอง หลักการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนบริเวณภายในอุทยานแห่งชาติคลองลานจังหวัดกำแพงเพชร ต้องให้ความสำคัญและคำนึงกับอย่างน้อย 5 ปัจจัย ดังนี้ (1) ต้องเป็นการท่องเที่ยวที่มีความต่อเนื่อง (continuity) (2) ต้องเป็นการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

(quaig) (3) ต้องเป็นการท่องเที่ยวที่มีความสมดุล (balance) (4) ต้องให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคนในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเป็นอันดับแรก (2) เป้าประสงค์ของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนสำหรับข้อเสนอแนะว่าด้วยแนวทางการพัฒนาอุทยานแห่งชาติคลองลาน คือ 1. อุทยานแห่งชาติควรมีการฝึกอบรมกับนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับกิจกรรมการดำลงชีพในป่าเพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความรู้และเอาตัวรอดเมื่อเกิดปัญหาและเป็นอีกทางเลือกการท่องเที่ยวแนวศึกษา 2. อุทยานแห่งชาติควรมีการจัดกิจกรรมการส่องสัตว์ให้เพิ่มขีดความสามารถในการท่องเที่ยวอีกทางเลือกหนึ่ง 3. ควรมีจัดห้องน้ำและส่วนของการปลูกสร้างอาคารให้กลมกลืนกับธรรมชาติเพื่อให้เป็นอัตลักษณ์เฉพาะของอุทยาน 4. ด้านการขนส่งควรมีรถเวียนในการเที่ยวแต่ละจุดและออกเป็นเวลา

ชาติรี มหันตรัตน์, และสิริพัฒน์ ลากิจิตร (2563) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาเพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวมรดกโลกทางวัฒนธรรมอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์ปัจจุบันปัญหา และแนวทางการพัฒนา เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวมรดกโลกทางวัฒนธรรมอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยการวิจัยเชิงปริมาณ สอบถาม เจ้าหน้าที่รัฐผู้ประกอบการร้านค้า ผู้คน ชุมชน ประชาชนและนักท่องเที่ยว จำนวน 400 คน โดยใช้ แบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิจัยเชิงคุณภาพ สัมภาษณ์และสนทนากลุ่ม ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ เจ้าหน้าที่รัฐ ผู้แทนภาคเอกชน/ร้านค้าและผู้แทนชุมชนจำนวน 15 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า สถานการณ์ปัจจุบันและปัญหาสาเหตุ พบว่า อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาได้รับการดูแลบำรุงรักษาจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ถึงแม้จะได้รับการดูแล แต่ยังมีประสบปัญหาการเสื่อมสภาพของโบราณสถาน สาเหตุสำคัญที่ท าให้แหล่งมรดกโลกในเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยา มีสภาพชำรุดทรุดโทรมสูญหายและถูกทำลาย ได้แก่ 1) การกระทำของมนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อม 2) เมืองอยุธยาเป็นเมืองใหม่ซ้อนทับเมืองเก่า 3) การบริหารจัดการมรดกโลก 4) การบังคับใช้กฎหมายตามภารกิจของหน่วยงานต่าง ๆ 5) โครงสร้างและวัสดุที่ใช้สร้างโบราณสถานเสื่อมสภาพลง และ 6) การดำเนินการต่อแหล่งโบราณสถานที่มุ่งเน้นให้อำนาจกับรัฐบาลกลาง โดยละเลยความสำคัญของบทบาทหน้าที่ต่อโบราณสถานของชุมชนหรือสังคมท้องถิ่น แนวทางการพัฒนาเพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวมรดกโลกทางวัฒนธรรม พบว่า โดยภาพรวมส่วนใหญ่ให้ความสำคัญอันดับแรก คือ ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม รองลงมาคือ ด้านการบริหารจัดการด้านการมีส่วนร่วม และด้านบริการและการท่องเที่ยว เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อใน 5 อันดับแรกได้แก่ การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์แผนแม่บทการควบคุมการใช้พื้นที่อย่างเคร่งครัด การจัดสรรงบประมาณดูแลรักษาโบราณสถานและพื้นที่โดยรอบอย่างต่อเนื่อง การดูแลรักษาหรือให้ความคุ้มครองต่อมรดกโลกและพื้นที่โดยรอบตามอนุสัญญามรดกโลกและพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพชุมชนเพื่อรองรับการท่องเที่ยว สร้างการจูงใจเพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ทั้งนี้การปฏิบัติภารกิจต้องมีแผนระยะสั้น แผนระยะกลาง และแผนระยะยาว

ทองศักดิ์ เองฉนวน, และอรอนงค์ เญียบแหลม (2564) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์ยอนรอยพระเศวต อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาฐานทรัพยากรในการรองรับการท่องเที่ยว ประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่ง

ท่องเที่ยว นโยบายและความต้องการของชุมชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในอุทยานประวัติศาสตร์ยอนรอยพระเศวต ทำการศึกษาโดยสำรวจและประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว สัมภาษณ์เชิงลึกจากชุมชนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำนวน 35 คน ผลการศึกษาพบว่าอุทยานประวัติศาสตร์ยอนรอยพระเศวตมีจุดเด่นด้านความอุดมสมบูรณ์ของฐานทรัพยากรทางธรรมชาติและความสวยงามของประติมากรรม คุณภาพแหล่งท่องเที่ยวโดยรวมมีคะแนนอยู่ระดับ “ดี” (68.88 คะแนน) มีนโยบายการพัฒนาอุทยานประวัติศาสตร์ยอนรอยพระเศวตด้านจัดการทรัพยากรป่าไม้ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ ปรับปรุงสิ่งปลูกสร้าง และการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก แต่อย่างไรก็ตามแหล่งท่องเที่ยวยังขาดแผนการดำเนินงานการติดตามและประเมินผลกระทบของพื้นที่ นอกจากนี้ชุมชนท้องถิ่นมีความต้องการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและดูแลรักษาทรัพยากรให้เกิดความยั่งยืน ดังนั้นแหล่งท่องเที่ยวควรมีแนวทางการอนุรักษ์และการติดตามและประเมินผลกระทบเพื่อให้อุทยานประวัติศาสตร์ยอนรอยพระเศวตเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป

ประพล จิตคติ (2564, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์ในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาตำนานและเอกลักษณ์ตามเส้นทางการท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์ในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย 2) จัดเส้นทางท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์ในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย และ 3) จัดทำคู่มือการท่องเที่ยวตามเส้นทางอุทยานประวัติศาสตร์ ในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่มย่อย และการประชุมเชิงปฏิบัติการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีระดับความสนใจตำนานหรือเอกลักษณ์ของอุทยานประวัติศาสตร์ในเขตภาคเหนือตอนล่าง ได้แก่ ตำนานปรางค์สองพี่น้อง อุทยานประวัติศาสตร์ศรีเทพ จ.เพชรบูรณ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 รองลงมา คือ ประเพณี เผาเทียน เล่นไฟ ลอยกระทง จ.สุโขทัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ส่วนเส้นทางการท่องเที่ยวทั้งหมด 4 เส้นทาง (ไป-กลับ) แต่ที่เป็นที่นิยม ได้แก่ เส้นทางที่ 1 ศรีเทพ-ศรีสัชนาลัย-สุโขทัย-กำแพงเพชร ระยะทาง 465 กิโลเมตร และเส้นทางที่ 2 ศรีสัชนาลัย-สุโขทัย-กำแพงเพชร-ศรีเทพ ระยะทาง 397 กิโลเมตร มุ่งนำเสนอข้อมูลตามเส้นทาง ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยว การเดินทาง สิ่งอำนวยความสะดวก ที่พัก และกิจกรรมการท่องเที่ยว ได้พัฒนาเป็นคู่มือการท่องเที่ยวตามเส้นทางอุทยานประวัติศาสตร์ในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย นำเสนอ 8 ส่วน ได้แก่ 1) การเดินทาง 2) แหล่งท่องเที่ยว 3) เทศกาล/ประเพณี 4) สินค้าของที่ระลึก 5) กิจกรรมที่น่าสนใจ 6) กำหนดการท่องเที่ยว 7) สิ่งอำนวยความสะดวก และ 8) หมายเลขโทรศัพท์ที่สำคัญ

ปารวดี ศิริ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางแนวทางการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวตามเส้นทางเมืองบุญหลวงแห่งล้านนา จังหวัดลำพูน มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้ วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อประเมินศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวตามเส้นทางเมืองบุญหลวงแห่งล้านนา จังหวัดลำพูน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักในการศึกษา จำนวน 4 คน ได้แก่ 1) ตัวแทนจากสำนักงานพระพุทธศาสนา จังหวัดลำพูน 2) ตัวแทนจากวิทยาลัยสงฆ์ลำพูน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จังหวัดลำพูน 3) ตัวแทนจากสำนักงานการท่องเที่ยวและ

การกีฬาจังหวัดลำพูน 4) ตัวแทนจากสำนักงานวัฒนธรรม จังหวัดลำพูน โดยใช้แบบประเมินศักยภาพที่เมืองค้ประกอบในการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ประกอบด้วย 1) ด้านศักยภาพการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว 2) ด้านศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยว 3) ด้านศักยภาพการบริหารจัดการท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อวิเคราะห์ส่วนประสมทางการตลาดและความต้องการเส้นทางเมืองบุญหลวงล้านนา จังหวัดลำพูน ซึ่งผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดลำพูน จำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่าแบบสอบถามความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยใช้การวิเคราะห์ส่วนประสมทางการตลาด มีดังนี้ 1) ความต้องการด้านผลิตภัณฑ์ พบว่า นักท่องเที่ยวมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ความต้องการด้านราคา มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 3) ความต้องการด้านสถานที่ มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 4) ด้านส่งเสริมทางการตลาด มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 5) ความต้องการด้านบุคคล มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด 6) ความต้องการด้านการสร้างและนำเสนอลักษณะทางกายภาพ มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 7) ความต้องการด้านกระบวนการ ความต้องการอยู่ในระดับมาก และวัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวตามเส้นทางเมืองบุญหลวงแห่งล้านนา จังหวัดลำพูนงานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ตัวแทนภาครัฐ 4 คน ตัวแทนจากวัด 9 คน ตัวแทนผู้ประกอบการ 1 คน ตัวแทนจากผู้นำชุมชน 1 คน

อิทธิชัย แก่นวงศ์คำ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดมหาสารคาม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อจังหวัดมหาสารคามและเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ รายได้ ระยะเวลาที่พัก และภูมิลำเนาเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 400 คน โดยเป็นการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมาด้านบริการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยว ด้านสินค้าและบริการ และด้านการคมนาคม ตามลำดับ การเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อจังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามเพศพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามอายุ โดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำแนกตามระยะเวลาที่พัก โดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รัมภ์รดา สารอุป (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำ ณ บ่อน้ำพุร้อนฝาง อุทยานแห่งชาติดอยฟ้าห่มปก จังหวัดเชียงใหม่ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยเปรียบเทียบกับนักท่องเที่ยวต่างชาติต่อการมาเยือน ณ บ่อน้ำพุร้อนฝาง อุทยานแห่งชาติดอยฟ้าห่มปก จังหวัดเชียงใหม่ 2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจตามลักษณะประชากรของนักท่องเที่ยวชาวไทยกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ต่อการมาเยือน ณ บ่อน้ำพุร้อนฝางอุทยานแห่งชาติดอยฟ้าห่มปก จังหวัดเชียงใหม่ และ 3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของความพึงพอใจ ที่มีผลต่อการกลับมาเยือนซ้ำ ระหว่าง

นักท่องเที่ยวชาวไทยกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ณ บ่อน้ำพุร้อนฝางอุทยานแห่งชาติดอยฟ้าห่มปก จังหวัดเชียงใหม่โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน 200 คน และนักท่องเที่ยวต่างชาติ จำนวน 200 คน รวมทั้งหมดจำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการวิจัยและเก็บแบบสอบถามในช่วงเดือนมีนาคม-เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2562 และ สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) การแจกแจง ความถี่ (Frequency statics) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard of Deviation) ค่าเฉลี่ย (Mean) สถิติการทดสอบค่าที (T-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การ วิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) การวิเคราะห์การถดถอย (Regression Analysis) 2 โมเดลเพื่อเปรียบเทียบนักท่องเที่ยวชาวไทยและ ชาวต่างชาติ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดค่านัยสำคัญทาง สถิติไว้ที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 15 - 25 ปี มีสถานภาพโสด เป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา และมีรายได้เฉลี่ย ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน การศึกษาอยู่ในระดับการศึกษามัธยมศึกษา นักท่องเที่ยวต่างชาติส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 46 -55 ปี มีสัญชาติเอเชียตะวันออก มีสถานภาพโสด เป็นเจ้าของกิจการ/ ธุรกิจส่วนตัว และมีรายได้เฉลี่ย 105,001-135,000 บาท บาทต่อเดือน ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวบ่อน้ำพุร้อน ฝางแล้วเกิดความพึงพอใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจมากที่สุดเรียงจาก มากไปหาน้อยคือ คือ 1) ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ 2) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว 3) ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว 4) ด้านสิ่งดึงดูดใจ และ 5) ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวต่างชาติมาท่องเที่ยวที่บ่อน้ำพุร้อนฝางแล้ว เกิดความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับ มาก ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจมากที่สุดต่อนักท่องเที่ยวต่างชาติ คือ 1) ด้านบุคลากร ผู้ให้บริการ 2) ด้านสิ่งดึงดูดใจ 3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว 4) ด้านการ เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และ 5) ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวผลการวิเคราะห์แนวโน้มการกลับมาเยือนซ้ำ ของนักท่องเที่ยวชาวไทยกับชาวต่างชาติโดยรวมอยู่ในระดับแน่นอน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มี คะแนนสูงสุด ได้แก่ นักท่องเที่ยวจะแนะนำบอกต่อ/แนะนำ ให้คนอื่นรู้เกี่ยวกับบ่อน้ำพุร้อนฝาง รองลงมาคือ นักท่องเที่ยวตั้งใจจะกลับมาท่องเที่ยวที่บ่อน้ำพุร้อนฝางอีกครั้ง นักท่องเที่ยวจะพักที่บ่อน้ำพุร้อนฝางนานขึ้นในการมาเที่ยวครั้งต่อไป และกิจกรรมที่นี้ทำให้นักท่องเที่ยวอยากกลับมาเยือน บ่อน้ำพุร้อนฝางอีก ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกลับมาเยือนซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ คือนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อด้านสิ่งดึงดูดใจ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในแหล่งท่องเที่ยว ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวและ ในด้านบุคลากรผู้ให้บริการ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ในปี พ.ศ. 2566 ช่วงของวันหยุดเสาร์ – อาทิตย์ จำนวน 178,415 คน (สถิตินักท่องเที่ยวอุทยานน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ปี พ.ศ. 2566)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ในปี พ.ศ. 2566 ช่วงของวันหยุดเสาร์ – อาทิตย์ ผู้วิจัยได้ใช้การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของยามาเน (Yamane, 1970) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ .05 ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1+N(e^2)}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่มีในงานวิจัยครั้งนี้ กำหนด $e = 0.05$

เมื่อทำการแทนค่าประชากรในสูตรจะได้ผลลัพธ์ดังนี้

$$n = \frac{178,415}{1+[178,415(0.05^2)]}$$

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง $n = 399.52$ คน

$n = 400$ คน

จากการคำนวณได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 400 คน และผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental sampling) เป็นการสุ่มจากสมาชิกของประชากรเป้าหมายที่เป็นใครก็ได้ที่สามารถให้ข้อมูลได้ครบถ้วน คือเมื่อพบนักท่องเที่ยวคนใดให้ถือเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยอนุโลม

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 คน ประกอบด้วย

1. เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาอุทยานแห่งชาติ 1 คน และฝ่ายบริหารทั่วไป 2 คน
2. นักท่องเที่ยวชาวไทย 3 คน
3. ผู้ประกอบการร้านค้าในพื้นที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย 3 คน ได้แก่ ประเภทร้านอาหาร 2 คน และประเภทจำหน่ายเสื้อผ้าและเสื้อชูชีพ 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเป็นแบบสอบถามซึ่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีจำนวน 3 ตอน คือ

เครื่องมือที่ใช้การศึกษาประกอบด้วย

1. แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง เกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของ ได้แก่ 1. เพศ 2. อายุ 3. ระดับการศึกษา 4. อาชีพ 5. รายได้ต่อเดือน 6. ภูมิลำเนา 7. เหตุผลของการเดินทาง 8. ลักษณะการเดินทาง และ 9. พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย รวม 3 ด้าน ได้แก่ 1.ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม 2.ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย 3.ด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับตามวิธีของลิเคอร์ (Likert) คือ มากที่สุด ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีค่าคะแนนดังต่อไปนี้

ความต้องการมากที่สุด	ค่าคะแนนเท่ากับ 5
ความต้องการมาก	ค่าคะแนนเท่ากับ 4
ความต้องการปานกลาง	ค่าคะแนนเท่ากับ 3
ความต้องการน้อย	ค่าคะแนนเท่ากับ 2
ความต้องการน้อยที่สุด	ค่าคะแนนเท่ากับ 1

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตรวัดประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับตามวิธีของลิเคอร์ (Likert, 1961) คือ มากที่สุด ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีค่าคะแนนดังต่อไปนี้

พึงพอใจมากที่สุด	ค่าคะแนนเท่ากับ 5
พึงพอใจมาก	ค่าคะแนนเท่ากับ 4
พึงพอใจปานกลาง	ค่าคะแนนเท่ากับ 3
พึงพอใจน้อย	ค่าคะแนนเท่ากับ 2
พึงพอใจน้อยที่สุด	ค่าคะแนนเท่ากับ 1

2. แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวระบบการให้บริการลูกค้าบริการ นักท่องเที่ยวคุณภาพในการให้บริการ ความต้องการของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสิ่งที่มีอยู่

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม โดยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีจากตำราเอกสาร วารสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเอกสารเกี่ยวกับทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติ เพื่อกำหนดเป็นขอบข่ายในการสร้างเครื่องมือ

2. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมขอบเขตเนื้อหาและขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

3. นำแบบสอบถามที่ปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ภาษาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ดังนี้

3.1 นายปกครอง ทองเนื้อแข็ง ตำแหน่ง หัวหน้าอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

3.2 นางวันฉกา รัตพงษ์ ตำแหน่ง นายกสมาคมการท่องเที่ยวจังหวัดสระบุรี

3.3 รองศาสตราจารย์ ดร.กาสัก เต๊ะชั้นหมาก ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

4. หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Content Validity) ของแต่ละข้อคำถามโดยให้ผู้เชี่ยวชาญลงความเห็น ว่า ข้อคำถามแต่ละข้อวัดได้ตรงวัตถุประสงค์ที่ต้องการหรือไม่ ซึ่งกำหนดความคิดเห็นตามเกณฑ์การพิจารณาหาค่าความสอดคล้อง กำหนดค่าตัวเลข ดังนี้ (วรภรณ์ ทรัพย์รวงทอง, 2558, หน้า 117-119) ดังนี้

ให้คะแนน +1 แน่ใจว่าสอดคล้อง

ให้คะแนน 0 ไม่แน่ว่าสอดคล้อง

ให้คะแนน -1 แน่ใจว่าไม่สอดคล้อง

5. นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา โดยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item Objective Congruence Index : IOC) โดยผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป พร้อมทั้งปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิเมื่อนำคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่า IOC แล้ว พบว่าผลการประเมินได้ค่า IOC มีค่าเท่ากับ 1

6. การหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 30 ชุด นำไปทดลองใช้ (try out) กับนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกสามหลั่นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำผลการตอบแบบสอบถามไปหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.801

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบแล้วไปจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอรับความเห็นชอบและนำแบบสอบถามไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธี

1. การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ

1.1 การแจกแบบสอบถาม ให้แก่กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย โดยเฉพาะวันเสาร์ – อาทิตย์ ที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก

1.2 นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาคิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

1.3 นำแบบสอบถามที่ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วมาทำการจัดหมวดหมู่ของข้อมูลและลงรหัสเพื่อทำการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ต่อไป

2. ใช้วิธีการสัมภาษณ์กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3 กลุ่มได้แก่

2.1 เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาอุทยานแห่งชาติ 1 คน และฝ่ายบริหารทั่วไป 2 คน

2.2 นักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 3 คน

2.3 ผู้ประกอบการร้านค้าในพื้นที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้ประกอบการประเภทร้านอาหาร จำนวน 2 คน และผู้ประกอบการประเภทจำหน่ายเสื้อผ้าและเสื้อชูชีพ จำนวน 1 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยโดยจะนำมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์การให้คะแนนบันทึกข้อมูลและทำการประมวลผล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ใช้สถิติ การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย โดยวิเคราะห์หา สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยโดยเทียบกับเกณฑ์การวิเคราะห์ของเบสท์ (Best, 1981, p.190) ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง	ความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50 หมายถึง	ความต้องการอยู่ในระดับมาก
2.51 – 3.50 หมายถึง	ความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50 หมายถึง	ความต้องการอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.50 หมายถึง	ความต้องการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย โดยวิเคราะห์หา สถิตีค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยโดยเทียบกับเกณฑ์การวิเคราะห์ของเบสท์ (Best, 1981, p.190) ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50 หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
2.51 – 3.50 หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50 หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.50 หมายถึง	ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เป็นเจ้าหน้าที่ผู้ประกอบการในพื้นที่และนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จะถูกนำมาตรวจสอบความครบถ้วนและถูกต้องตามข้อมูลวิเคราะห์เนื้อหาจัดหมวดหมู่ข้อมูลตามประเด็นศึกษานำข้อมูลมาสรุป และตีความและนำเสนอผลการศึกษารายงาน แต่ละประเด็นการศึกษาทำการสังเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อมูลในภาพรวมภายใต้กรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์ของการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติพรรณนา (descriptive statistics)

1.1 ค่าร้อยละ (percentage) มีสูตรดังนี้ (พระอภิชาติ มินระวงศ์, 2561, หน้า 60)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (mean) (พระอภิชาติ มินระวงศ์, 2561, หน้า 60)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation: S.D.) (พระอภิชาติ มินระวงศ์, 2561, หน้า 60)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนหน่วยในกลุ่มตัวอย่าง

2. การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ดังนี้ (พระอภิชาติ มินระวงศ์, 2561, หน้า 60)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อ
	S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติ น้ำตกเจ็ดสาวน้อย ตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
2. การวิเคราะห์ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ น้ำตก เจ็ดสาวน้อย
3. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ น้ำตกเจ็ดสาวน้อย
4. แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา การประกอบอาชีพ รายได้ต่อเดือน ภูมิสำเนา เหตุผลของการเดินทางมาเที่ยว ลักษณะความสัมพันธ์ การเดินทาง และพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

ตาราง 3 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	204	51.00
หญิง	196	49.00
อายุ		
ต่ำกว่า 21 ปี	201	50.30
21 - 30 ปี	81	20.30
31 - 40 ปี	73	18.30
41 - 50 ปี	9	2.30
51 - 60 ปี	19	4.80
มากกว่า 60 ปี	17	4.30
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	116	29.00
ปริญญาตรี	235	58.80
สูงกว่าปริญญาตรี	49	12.30

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	66	16.50
พนักงานเอกชน	104	26.00
ธุรกิจส่วนตัว	29	7.30
นักเรียน/นักศึกษา	201	50.30
รายได้ต่อเดือน		
0 – 4,999 บาท	34	8.50
5,000 - 10,000 บาท	103	25.80
10,000 - 15,000 บาท	129	32.30
15,000 - 20,000 บาท	102	25.50
20,001 - 25,000 บาท	19	4.80
มากกว่า 25,000 บาท	13	3.30
ภูมิลำเนา		
ภาคเหนือ	73	18.30
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	47	11.80
ภาคตะวันตก	74	18.50
ภาคกลาง	117	29.30
ภาคตะวันออก	43	10.80
ภาคใต้	46	11.50
เหตุผลของการเดินทางมาเที่ยว		
ใกล้ที่อยู่อาศัย	60	15.00
การเดินทางสะดวก	120	30.00
เพื่อนชักชวน	117	29.30
แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง	53	13.30
การประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ	50	12.50
ลักษณะความสัมพันธ์การเดินทาง		
เดินทางคนเดียว	62	15.50
เดินทางกับเพื่อน	157	39.30
เดินทางกับครอบครัว	129	32.30
เดินทางกับหน่วยงาน	52	13.00
พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง		
รถจักรยานยนต์	62	15.50
รถยนต์ส่วนตัว	221	55.30
รถประจำทาง	66	16.50

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
รถจักรยานยนต์	51	12.80
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จำนวน 400 คน พบว่า เป็นเพศชาย จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 51.00 มีอายุต่ำกว่า 21 ปี จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.30 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 58.80 มีอาชีพเป็นนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.30 มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.30 มีภูมิลำเนาอยู่ที่ภาคกลาง จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.30 มีเหตุผลของการเดินทางมาเที่ยว คือ การเดินทางสะดวก จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 มีลักษณะความสัมพันธ์การเดินทาง คือ เดินทางกับเพื่อน จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.30 มีพาหนะที่ใช้ในการเดินทางคือรถยนต์ส่วนตัว จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 55.30

การวิเคราะห์ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

วิเคราะห์ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ซึ่งคำถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

ความพร้อมในการให้บริการ	ความต้องการ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
1. ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม	3.99	0.608	มาก
2. ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย	3.96	0.620	มาก
3. ด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า	4.01	0.568	มาก
รวมเฉลี่ย	3.99	0.557	มาก

จากตาราง 4 พบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย พบว่า ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.557) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่ ด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.568)

รองลงมาคือ ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.608) และด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.620) ตามลำดับ

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม

ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม	ระดับความต้องการ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
1. มีรถโดยสารสาธารณะเข้าถึงอุทยาน	4.01	0.668	มาก
2. มีการจัดโซนสำหรับที่จอดรถจักรยานยนต์/รถยนต์ที่ชัดเจน	3.97	0.713	มาก
3. มีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกในการจราจรภายในอุทยาน	4.00	0.662	มาก
รวมเฉลี่ย	3.99	0.608	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม พบว่า ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.608) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ มีรถโดยสารสาธารณะเข้าถึงอุทยาน ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.668) รองลงมาคือ มีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกในการจราจรภายในอุทยาน ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.662) และมีการจัดโซนสำหรับที่จอดรถจักรยานยนต์/รถยนต์ ที่ชัดเจน ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.713) ตามลำดับ

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย	ระดับความต้องการ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
1. มีบริการร้านค้ามากเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว	3.97	0.634	มาก
2. มีห้องสุขาเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว	3.97	0.772	มาก
3. มีเจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลและคำแนะนำในการท่องเที่ยวอุทยาน	3.96	0.630	มาก
รวมเฉลี่ย	3.96	0.620	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย พบว่า ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวใน

อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.620) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ มีบริการร้านค้ามากเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.634) รองลงมาคือ มีห้องสุขาเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.772) และมีเจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลและคำแนะนำในการท่องเที่ยวอุทยาน ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.630) ตามลำดับ

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า

ด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า	ระดับความต้องการ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
1. มีจุดทิ้งขยะมากเพียงพอต่อความต้องการ	4.01	0.641	มาก
2. มีการคัดแยกขยะที่ชัดเจน	3.97	0.660	มาก
3. บริเวณจุดทิ้งขยะมีความสะอาดและเป็นระเบียบ	4.06	0.676	มาก
รวมเฉลี่ย	4.01	0.568	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า พบว่า ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.568) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ บริเวณจุดทิ้งขยะมีความสะอาดและเป็นระเบียบ ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.676) รองลงมาคือ มีจุดทิ้งขยะมากเพียงพอต่อความต้องการ ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.641) และมีการคัดแยกขยะที่ชัดเจน ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.660) ตามลำดับ

การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ซึ่งคำถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

ความพร้อมในการให้บริการ	ความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
1. ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม	3.99	0.549	มาก
2. ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย	3.99	0.635	มาก
3. ด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า	3.96	0.629	มาก
รวมเฉลี่ย	3.98	0.565	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย พบว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.96, S.D. = 0.565) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่ ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม ($\bar{X}$ = 3.99, S.D. = 0.549) รองลงมาคือ ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ($\bar{X}$ = 3.99, S.D. = 0.635) และด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า ($\bar{X}$ = 3.96, S.D. = 0.629) ตามลำดับ

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม

ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
1. การให้บริการรถสาธารณะ	3.98	0.592	มาก
2. มีการจัดสรรพื้นที่สำหรับจอดรถจักรยานยนต์และรถยนต์ที่เพียงพอ	4.00	0.603	มาก
3. มีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกในการจราจรภายในอุทยาน	4.00	0.653	มาก
รวมเฉลี่ย	3.99	0.549	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม พบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.99, S.D. = 0.549) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่ มีการจัดสรรพื้นที่สำหรับจอดรถจักรยานยนต์และรถยนต์ที่เพียงพอ ($\bar{X}$ = 4.00, S.D. = 0.603)

รองลงมาคือ มีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกในการจราจรภายในอุทยาน ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.653) และการให้บริการรถสาธารณะ ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.592) ตามลำดับ

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
1. การบริการร้านอาหารและจุดจำหน่ายสินค้าที่เพียงพอและเหมาะสม	4.02	.670	มาก
2. ความเพียงพอและความเหมาะสมของการบริการห้องสุขา	4.02	.668	มาก
3. มีเจ้าหน้าที่ให้บริการด้านการให้คำแนะนำนักท่องเที่ยว	3.93	.780	มาก
รวมเฉลี่ย	3.99	0.635	มาก

จากตาราง 10 พบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย พบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.635) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ความเพียงพอและความเหมาะสมของการบริการห้องสุขา ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.668) รองลงมาคือ การบริการร้านอาหารและจุดจำหน่ายสินค้าที่เพียงพอและเหมาะสม ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.670) และมีเจ้าหน้าที่ให้บริการด้านการให้คำแนะนำนักท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.780) ตามลำดับ

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า

ด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
1. ความเหมาะสมของตำแหน่งบริเวณจุดทิ้งขยะ	3.98	0.684	มาก
2. กระบวนการจัดการขยะ และการคัดแยกขยะ	3.94	0.648	มาก
3. บริเวณจุดทิ้งขยะมีความสะอาด	3.97	0.689	มาก
รวมเฉลี่ย	3.96	0.629	มาก

จากตาราง 11 พบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ด้านระบบการจัดการขยะ ด้านให้บริการด้านร้านค้า พบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.96, S.D. = 0.629) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ความเหมาะสมของตำแหน่งบริเวณจุดทิ้งขยะ ($\bar{X}$ = 3.98, S.D. = 0.684) รองลงมาคือ บริเวณจุดทิ้งขยะมีความสะอาด ($\bar{X}$ = 3.97, S.D. = 0.689) และกระบวนการจัดการขยะ และการคัดแยกขยะ ($\bar{X}$ = 3.94, S.D. = 0.648) ตามลำดับ

แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

1. การดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวการจัดการอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยและการให้บริการดูแลพื้นที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

1.1 แนวทางในการรับมือและแก้ไขปัญหาด้านการจราจรภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย กรณีที่จอดรถเต็ม ดังนี้

1.1.1 จัดพื้นที่จอดรถเพิ่มเติม ในกรณีที่จอดรถเต็มภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย เห็นว่าควรจะมีการจัดพื้นที่จอดรถเพิ่มเติม เช่น การหาพื้นที่ที่อยู่ใกล้เคียงที่สามารถใช้เป็นที่จอดรถสำรอง เช่น ที่ดินของชุมชน หรือพื้นที่ว่างใกล้อุทยาน และอาจจะมีบริการรถรับส่ง (Shuttle Bus) เพื่อให้ความสะดวกในการเดินทางเข้ามาภายในอุทยาน ลดการแออัดและสร้างความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว

1.1.2 ควบคุมการเข้าถึง การใช้ระบบจองที่จอดรถล่วงหน้าออนไลน์จะช่วยแก้ปัญหาได้ดีเลยทีเดียว เพราะสามารถควบคุมจำนวนรถที่เข้ามาในอุทยานได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ควรมีการส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวใช้บริการขนส่งสาธารณะ หรือการแชร์รถ (Carpooling) ซึ่งจะช่วยลดปริมาณรถที่ต้องเข้ามาภายในอุทยาน และทำให้การจราจรคล่องตัวมากขึ้น

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า แนวทางรับมือและแก้ไขปัญหาด้านการจราจรภายในอุทยาน กรณีที่จอดรถเต็ม ดังนี้

1. จัดพื้นที่จอดรถเพิ่มเติม กำหนดพื้นที่จอดรถสำรองบริเวณใกล้เคียง เช่น ที่ดินชุมชนหรือพื้นที่ว่างใกล้อุทยาน พร้อมบริการรถรับส่ง (Shuttle Bus)
2. ควบคุมการเข้าถึง ใช้ระบบจองที่จอดรถล่วงหน้าออนไลน์ และจำกัดจำนวนรถที่เข้ามาภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย
3. ส่งเสริมการเดินทางร่วมกัน รมณรงคิให้นักท่องเที่ยวใช้รถร่วม (Carpooling) หรือใช้บริการขนส่งสาธารณะ

1.2 การจัดทำแผนนโยบายแผนปฏิบัติงานด้านการจัดการขยะ เพื่อไม่ให้กระทบต่อภาพรวมของอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ดังนี้

1.2.1 ควรแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง จัดจุดทิ้งขยะที่แยกประเภท เช่น ขยะรีไซเคิล ขยะอินทรีย์ และขยะทั่วไป พร้อมป้ายสื่อสารที่ชัดเจน เพื่อให้นักท่องเที่ยวสามารถทิ้งขยะในที่ที่

ถูกต้อง นอกจากนี้ การสร้างจิตสำนึกด้วยกิจกรรมรณรงค์ “นำขยะกลับบ้าน” หรือ “ลดการใช้พลาสติก” ก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการรักษาความสะอาดของอุทยาน

1.2.2 สร้างจิตสำนึกนักท่องเที่ยว จัดกิจกรรมรณรงค์ เช่น “นำขยะกลับบ้าน” หรือ “ลดการใช้พลาสติก” จัดการขยะในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ควรพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ครบถ้วน เช่น การติดตั้งถังขยะและจุดรีไซเคิลที่เพียงพอในทุกพื้นที่ของอุทยาน รวมถึงการจัดทีมงานที่ดูแลความสะอาดอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้แน่ใจว่าพื้นที่ภายในอุทยานสะอาดและไม่เกิดปัญหาขยะสะสมในระยะยาว นอกจากนี้ การมีระบบที่รองรับการแยกขยะและการจัดการขยะที่ดีจะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในภาพรวม การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ติดตั้งถังขยะและจุดรีไซเคิลที่เพียงพอในทุกพื้นที่ และจัดทีมงานดูแลความสะอาดอย่างต่อเนื่อง

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า การจัดทำแผนนโยบายด้านการจัดการขยะ มีดังนี้

1. แยกขยะตั้งแต่ต้นทาง จัดจุดทิ้งขยะที่แยกประเภท เช่น ขยะรีไซเคิล ขยะอินทรีย์ และขยะทั่วไป พร้อมป้ายสื่อสารที่ชัดเจนสร้างจิตสำนึกนักท่องเที่ยว จัดกิจกรรมรณรงค์ เช่น “นำขยะกลับบ้าน” หรือ “ลดการใช้พลาสติก”

2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ติดตั้งถังขยะและจุดรีไซเคิลที่เพียงพอในทุกพื้นที่ และจัดทีมงานดูแลความสะอาดอย่างต่อเนื่อง

1.3 แนวทางในการบริหารจัดการจำนวนนักท่องเที่ยว ดังนี้

1.3.1 แนวทางการบริหารจัดการจำนวนนักท่องเที่ยว ควรเริ่มจากการกำหนดจำนวนผู้เข้าใช้บริการต่อวัน โดยใช้ระบบจำกัดจำนวนที่เหมาะสมตามความจุของพื้นที่ เพื่อไม่ให้เกิดความแออัดและสามารถรักษาสสิ่งแวดล้อมได้ นอกจากนี้ การเปิด-ปิดพื้นที่บางส่วนตามเวลาที่กำหนดก็จะช่วยให้การกระจายการเข้าชมเป็นไปได้ดีขึ้น ไม่ทำให้เกิดความแออัดที่จุดเดียว

1.3.2 การพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับการจองล่วงหน้าจะช่วยลดความแออัดในช่วงเวลาหนาแน่นได้ โดยนักท่องเที่ยวสามารถจองตั๋วออนไลน์ล่วงหน้า และเลือกเวลาที่สะดวกเพื่อเข้ามาเยี่ยมชมอุทยาน นอกจากนี้ยังสามารถควบคุมจำนวนผู้เข้าพื้นที่ในแต่ละวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและเพิ่มประสบการณ์ที่ดีให้กับนักท่องเที่ยว

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า แนวทางการบริหารจัดการจำนวนนักท่องเที่ยว มีดังนี้

1. กำหนดจำนวนผู้เข้าใช้บริการต่อวัน ใช้ระบบจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวที่เหมาะสมตามความจุของพื้นที่

2. เปิด-ปิดพื้นที่บางส่วน กำหนดการเข้าใช้บางพื้นที่แบบสลับเพื่อลดความแออัด

3. พัฒนาแอปพลิเคชันจองล่วงหน้า ให้บริการจองตั๋วออนไลน์เพื่อลดปริมาณนักท่องเที่ยวในช่วงเวลาที่หนาแน่น

1.4 แนวทางในการบริหารจัดการและดูแลพื้นที่การจำหน่ายสินค้าและบริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ดังนี้

1.4.1 ในการบริหารจัดการพื้นที่จำหน่ายสินค้าและบริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ควรกำหนดโซนจำหน่ายสินค้าให้เป็นระเบียบและออกใบอนุญาตให้ผู้ประกอบการที่มีคุณภาพ เพื่อให้พื้นที่เป็นระเบียบและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ควรส่งเสริมสินค้า

ท้องถิ่นที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น สินค้าออร์แกนิกหรือสินค้าจากชุมชนเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจท้องถิ่น

1.4.2 ส่งเสริมสินค้าท้องถิ่น สนับสนุนให้มีการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน

1.4.3 สำหรับการดูแลพื้นที่จำหน่ายสินค้าและบริการ ควรตรวจสอบความสะอาดและคุณภาพของสินค้ารวมถึงบริการในพื้นที่อุทยานอย่างสม่ำเสมอ โดยการตั้งทีมตรวจสอบที่มีมาตรฐานเพื่อให้แน่ใจว่าสินค้าและบริการที่นักท่องเที่ยวได้รับนั้นมีคุณภาพและปลอดภัย นอกจากนี้ยังสามารถส่งเสริมการใช้วัสดุและผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อเพิ่มประสบการณ์ที่ดีให้กับนักท่องเที่ยวตรวจสอบความสะอาดและคุณภาพ ตั้งทีมตรวจสอบคุณภาพสินค้าและบริการอย่างสม่ำเสมอ

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า แนวทางบริหารจัดการพื้นที่จำหน่ายสินค้าและบริการ มีดังนี้

1. ควบคุมร้านค้าให้เป็นระเบียบ กำหนดโซนจำหน่ายสินค้าและบริการ พร้อมจัดการออกใบอนุญาตให้ผู้ประกอบการ

2. ส่งเสริมสินค้าท้องถิ่น สนับสนุนให้มีการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน

3. ตรวจสอบความสะอาดและคุณภาพ ตั้งทีมตรวจสอบคุณภาพสินค้าและบริการอย่างสม่ำเสมอ

1.5 วิธีแก้ปัญหากรณีฉุกเฉินเกี่ยวกับรถโดยสารประจำทาง ดังนี้

1.5.1 หากเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินที่รถโดยสารประจำทางหมด ควรเตรียมรถรับส่งสำรองจากอุทยานไว้ล่วงหน้า หรือหากไม่สามารถทำได้ ก็ควรประสานงานกับหน่วยงานท้องถิ่นเพื่อจัดการโดยสารเพิ่มเติม โดยสามารถแจ้งนักท่องเที่ยวผ่านระบบสื่อสารด่วน เช่น แอปพลิเคชัน หรือป้ายดิจิทัลเพื่อให้พวกเขาทราบว่าเกิดปัญหาดังกล่าว และสามารถปรับแผนการเดินทางได้ทันที จัดบริการรถรับส่งฉุกเฉิน

1.5.2 เพิ่มบริการแจ้งเตือน ใช้ระบบสื่อสารด่วน เช่น แอปพลิเคชันหรือประกาศผ่านป้ายดิจิทัลเพื่อแจ้งนักท่องเที่ยวล่วงหน้ากรณีที่เกิดรถโดยสารหมด

1.5.3 ในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินเกี่ยวกับรถโดยสารหมด ควรสร้างศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว เพื่อให้พวกเขาสามารถติดต่อขอความช่วยเหลือได้อย่างรวดเร็ว มีทีมงานที่คอยช่วยประสานงานกับการเดินทาง โดยให้ข้อมูลเกี่ยวกับรถรับส่งสำรองหรือวิธีการเดินทางทดแทนที่สะดวกและปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า วิธีแก้ปัญหากรณีฉุกเฉินเกี่ยวกับรถโดยสารประจำทาง มีดังนี้

1. จัดบริการรถรับส่งฉุกเฉิน เตรียมรถรับส่งสำรองจากอุทยาน หรือประสานงานกับหน่วยงานท้องถิ่นเพื่อจัดการโดยสารเพิ่มเติม

2. เพิ่มบริการแจ้งเตือน ใช้ระบบสื่อสารด่วน เช่น แอปพลิเคชันหรือประกาศผ่านป้ายดิจิทัลเพื่อแจ้งนักท่องเที่ยวล่วงหน้ากรณีที่เกิดรถโดยสารหมด

3. สร้างศูนย์ช่วยเหลือ จัดตั้งจุดบริการนักท่องเที่ยวที่ประสบปัญหา พร้อมทีมงานช่วยเหลือในการประสานงานด้านการเดินทาง

สรุปได้ว่า แนวทางการดำเนินนโยบายเพื่อการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจราจรและการจัดการพื้นที่ภายในอุทยาน โดยเสนอการจัดพื้นที่จอดรถเพิ่มเติม พร้อมบริการรถรับส่ง การควบคุมการเข้าถึงผ่านระบบจองที่จอดรถล่วงหน้า และส่งเสริมการใช้รถร่วม (Carpooling) รวมถึงการจัดทำแผนจัดการขยะที่ครอบคลุมการแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง การสร้างจิตสำนึกนักท่องเที่ยว และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน นอกจากนี้ยังมีแนวทางบริหารจัดการจำนวนนักท่องเที่ยวด้วยการจำกัดจำนวนผู้เข้าใช้บริการต่อวัน การเปิด-ปิดพื้นที่บางส่วนแบบสลับ และการใช้แอปพลิเคชันจองล่วงหน้า รวมถึงการควบคุมพื้นที่จำหน่ายสินค้าให้เป็นระเบียบ ส่งเสริมสินค้าท้องถิ่น ตรวจสอบคุณภาพสินค้า และวางแผนรับมือกรณีฉุกเฉินเกี่ยวกับการเดินทางด้วยรถโดยสารโดยเตรียมรถสำรอง บริการแฉ่งเตือน และจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความพึงพอใจที่ได้รับในการบริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

ความพึงพอใจในการอำนวยความสะดวก

2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ดังนี้

2.1.1 รู้สึกพึงพอใจมากกับการบริการที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่ในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย เจ้าหน้าที่มีความเป็นกันเองและให้ข้อมูลที่ครบถ้วน ทำให้รู้สึกสะดวกสบายและมั่นใจในการท่องเที่ยวภายในอุทยานซึ่งมีความเป็นกันเองและให้ข้อมูลได้ครบถ้วน

2.1.2 โดยรวมแล้ว พอใจกับการบริการในอุทยาน ควรเพิ่มจุดบริการข้อมูลท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นบ้าง เพราะบางครั้งสำหรับนักท่องเที่ยวที่มาเยือนครั้งแรก อาจมีความสับสนเกี่ยวกับเส้นทางและกิจกรรมต่าง ๆ หากมีจุดข้อมูลที่ชัดเจนก็จะช่วยให้สะดวกขึ้นมากควรเพิ่มจุดบริการข้อมูลท่องเที่ยวเพื่อความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวที่มาครั้งแรก

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ดังนี้

1. รู้สึกพึงพอใจต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีความเป็นกันเองและให้ข้อมูลได้ครบถ้วน

2. ควรเพิ่มจุดบริการข้อมูลท่องเที่ยวเพื่อความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวที่มาครั้งแรก

2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกภายในอุทยาน ดังนี้

2.2.1 โดยรวมแล้ว สิ่งอำนวยความสะดวกในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยค่อนข้างดี ร้านค้าพอสมควรและตั้งอยู่ในตำแหน่งที่สะดวก จุดพักผ่อนก็ดี ห้องสุขาก็สะอาดแต่หากมีจำนวนเพิ่มขึ้นในช่วงเทศกาลก็จะดีมาก สำหรับจุดทิ้งขยะก็เพียงพอ แต่ก็ต้องมีการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้นให้ทุกคนรักษาความสะอาดร้านค้าและจุดพักผ่อนมีจำนวนเพียงพอและอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม

2.2.2 สิ่งอำนวยความสะดวกในอุทยานค่อนข้างเหมาะสมและสะดวก ร้านค้าก็มีจำนวนพอสมควร และจุดพักผ่อนก็ถูกจัดเตรียมไว้อย่างดี ห้องสุขาก็สะอาด แต่ในช่วงที่มีนักท่องเที่ยวเยอะ ๆ ควรเพิ่มห้องสุขาบ้าง ส่วนจุดทิ้งขยะก็ดี แต่ต้องทำการประชาสัมพันธ์มากขึ้นให้คนใช้ให้ถูกวิธี

2.2.3 จุดทิ้งขยะมีจำนวนเหมาะสม แต่ควรประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติตามระเบียบมากขึ้น

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ดังนี้

1. ร้านค้าและจุดพักผ่อนมีจำนวนเพียงพอและอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม
2. ห้องสุขาค่อนข้างสะอาด แต่ควรเพิ่มจำนวนห้องสุขาในช่วงเทศกาลท่องเที่ยว
3. จุดทิ้งขยะมีจำนวนเหมาะสม แต่ควรประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติตามระเบียบมากขึ้น

ระเบียบมากขึ้น

2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกฎระเบียบห้ามนำพลาสติกเข้ามาในอุทยาน ดังนี้

2.3.1 เห็นด้วยอย่างมาก เพราะการห้ามนำพลาสติกเข้ามาภายในอุทยานจะช่วยลดขยะพลาสติกที่อาจทิ้งไว้ในพื้นที่ และช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมภายในอุทยานให้สะอาดและเป็นธรรมชาติ โดยเฉพาะในพื้นที่ธรรมชาติที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษ

2.3.2 เห็นด้วยเช่นกันกับการห้ามนำพลาสติกเข้าไปในอุทยาน เพราะเป็นการลดผลกระทบจากขยะพลาสติกที่ย่อยสลายยากและไม่เป็นมิตรกับธรรมชาติ แต่ควรมีการเตรียมทางเลือกให้กับนักท่องเที่ยว เช่น ถังกระดาษหรือการยืมอุปกรณ์ที่ไม่ใช่พลาสติกเพื่อให้สะดวกยิ่งขึ้น

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ดังนี้

1. เห็นด้วยอย่างมาก เพราะช่วยลดปัญหาขยะพลาสติกและรักษาสิ่งแวดล้อม
2. แต่อาจต้องมีการเตรียมทางเลือก เช่น ถังกระดาษ หรือจุดให้ยืมอุปกรณ์ที่ไม่ใช่

พลาสติก

2.4 ความพึงพอใจต่อระบบการคมนาคมและเส้นทางเดินทางมายังอุทยาน ดังนี้

2.4.1 มีความพึงพอใจสูง เพราะเส้นทางที่มีป้ายบอกทางที่ชัดเจนทำให้การเดินทางสะดวกและไม่หลงทาง นอกจากนี้ถนนยังค่อนข้างดี ทำให้การเดินทางสะดวกและปลอดภัย

2.4.2 พึงพอใจในระดับปานกลาง เพราะเส้นทางโดยรวมสะดวก แต่บางพื้นที่ถนนยังคงแคบและไม่สม่ำเสมอ อาจต้องการการปรับปรุงเพิ่มเติมเพื่อความสะดวกในการเดินทาง โดยเฉพาะในช่วงที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ดังนี้

1. เส้นทางมีความสะดวกและมีป้ายบอกทางที่ชัดเจน
2. อาจพิจารณาปรับปรุงพื้นที่บางส่วนที่ถนนแคบหรือไม่สม่ำเสมอ

2.5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่จอดรถในอุทยาน ดังนี้

2.5.1 มีความพึงพอใจมากกับลานจอดรถที่กว้างขวางและมีเจ้าหน้าที่คอยจัดการได้ดีในช่วงที่คนหนาแน่น ทำให้การจอดรถสะดวกและไม่ยุ่งยาก แม้ว่าจะมีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก

2.5.2 พอใจในระดับหนึ่งเพราะลานจอดรถกว้างขวาง แต่ควรเพิ่มร่มเงาหรือที่บังแดดในพื้นที่จอดรถ เพราะในช่วงฤดูร้อนอาจทำให้รถร้อนเกินไป และทำให้ผู้ใช้บริการไม่สะดวก

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ดังนี้

1. ลานจอดรถกว้างขวางและมีเจ้าหน้าที่จัดการได้ดีในช่วงที่คนหนาแน่น
2. ควรเพิ่มร่มเงาหรือที่บังแดดเพื่อให้เหมาะกับสภาพอากาศร้อน

2.6 แนวโน้มที่จะกลับมาเที่ยวอีกครั้ง ดังนี้

2.6.1 มีแนวโน้มที่จะกลับมาเที่ยวอีก เพราะสถานที่มีความสวยงาม และการจัดการในอุทยานดี ทำให้การมาเยี่ยมชมเป็นประสบการณ์ที่ดี ฉันจะบอกเพื่อนๆ หรือครอบครัวให้มาชมด้วย

2.6.2 มีแนวโน้มที่จะกลับมาเที่ยวอีกเหมือนกัน เพราะความสวยงามของธรรมชาติ และบรรยากาศที่ร่มรื่น การบริการของเจ้าหน้าที่ก็ทำให้รู้สึกดี ดังนั้นการมาอีกครั้งถือว่าเป็นทางเลือกที่ดี จากการสัมภาษณ์สรุปได้ดังนี้ มีแนวโน้มสูงที่จะกลับมา เพราะสถานที่มีความสวยงาม และระบบจัดการที่ดี อาจแนะนำให้คนอื่นมาเยี่ยมชมด้วย

สรุปได้ว่า การสำรวจความพึงพอใจต่อการบริการภายในอุทยานแห่งชาติตาดโตนเจ็ดสาวน้อย พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่พึงพอใจต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่ที่มีความเป็นกันเองและให้ข้อมูล ครบถ้วน พร้อมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ร้านค้า จุดพักผ่อน และห้องสุขาที่สะอาด แม้ในช่วงเทศกาลอาจต้องเพิ่มจำนวนห้องสุขาและประชาสัมพันธ์ระเบียบการจัดการขยะให้ชัดเจนมากขึ้น นักท่องเที่ยวชื่นชมกฎระเบียบห้ามนำพลาสติกเข้ามาในอุทยาน และเสนอให้มีทางเลือก เช่น ถัง กระจายหรืออุปกรณ์ทดแทนอื่น ๆ เส้นทางเดินทางมายังอุทยานสะดวก มีป้ายบอกทางชัดเจน แต่ควรปรับปรุงถนนบางส่วนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ลานจอดรถได้รับการจัดการที่ดี แต่ควรเพิ่มร่มเงาเพื่อ ลดความร้อน สถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามและการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพส่งผลให้นักท่องเที่ยว มีแนวโน้มสูงที่จะกลับมาเยี่ยมชมอีกครั้งและแนะนำให้ผู้อื่นมาท่องเที่ยว

3. การท่องเที่ยวระบบการให้บริการ การบริการลูกค้า บริการนักท่องเที่ยวคุณภาพในการ ให้บริการ ความต้องการของนักท่องเที่ยวตรงตามกับสิ่งที่มีอยู่

3.1 ความสอดคล้องของสินค้าในร้านค้ากับความต้องการของนักท่องเที่ยว ดังนี้

3.1.1 สินค้าบางประเภทยังไม่ค่อยตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวเท่าไรค่ะ โดยเฉพาะของที่ระลึกหรือของฝากท้องถิ่นที่นักท่องเที่ยวชอบมากกว่าจะมีมากขึ้น ซึ่งบางครั้งก็ไม่ เพียงพอหรือตรงกับสิ่งที่นักท่องเที่ยวอยากได้ ดังนั้นเราต้องมีการสำรวจความคิดเห็นจาก นักท่องเที่ยวเพื่อปรับปรุงสินค้าให้ตอบสนองความต้องการมากขึ้น

3.1.2 โดยส่วนตัวคิดว่าสินค้าในร้านค้าค่อนข้างตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ในบางด้าน เช่น ของที่ระลึกทั่วไป แต่ในส่วนของอาหารหรือเครื่องดื่มอาจจะต้องพัฒนาเพิ่มขึ้นบ้าง อย่างเช่นการเพิ่มสินค้าแบบธรรมชาติหรือสินค้าที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม เพราะนักท่องเที่ยวใน ปัจจุบันให้ความสำคัญกับสิ่งนี้มากขึ้น

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า ความสอดคล้องของสินค้าในร้านค้ากับความต้องการของ นักท่องเที่ยว มีดังนี้

1. วิเคราะห์ความต้องการนักท่องเที่ยว ใช้การสำรวจความคิดเห็นหรือแบบสอบถาม เพื่อปรับปรุงสินค้าให้ตรงกับความต้องการ เช่น ของฝาก, ของที่ระลึก, อาหาร, และเครื่องดื่ม
2. ปรับเปลี่ยนสินค้าให้เหมาะสม พัฒนาสินค้าให้ตอบโจทย์ เช่น เพิ่มสินค้าในกลุ่ม สินค้าท้องถิ่นหรือสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

3.2 การเตรียมความพร้อมในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว ดังนี้

3.2.1 ในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว เราจะเตรียมความพร้อมด้วยการเพิ่มจำนวนพนักงาน เพื่อให้บริการได้เต็มที่ โดยเฉพาะพนักงานที่มีประสบการณ์ในการให้ข้อมูลนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ยัง มีการตรวจสอบสต็อกสินค้าอาหารและเครื่องดื่มล่วงหน้า รวมถึงมีการพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับจอง บริการต่าง ๆ ล่วงหน้า เพื่อป้องกันการแออัดและอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว

3.2.2 เราจะเพิ่มจำนวนพนักงานเสริมในช่วงที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก รวมทั้งเตรียมสินค้าหรือบริการให้พร้อมเสมอ เช่น อาหาร เครื่องดื่ม และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวอาจต้องการ ในการรับมือกับความหนาแน่น นอกจากนี้ยังจะมีการจัดการจุดบริการให้เหมาะสมและเป็นระเบียบเพื่อความสะดวกในการเดินทางของนักท่องเที่ยว

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า การเตรียมความพร้อมในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว มีดังนี้

1. เพิ่มจำนวนพนักงาน จัดพนักงานเสริมในช่วงเวลาที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก เพื่อให้การบริการเป็นไปอย่างราบรื่น
2. สำรองสินค้าและบริการ ตรวจสอบและจัดเก็บสต็อกสินค้า เช่น อาหาร, เครื่องดื่ม และอุปกรณ์เช่า
3. พัฒนาระบบการจองล่วงหน้า ใช้ระบบออนไลน์หรือคิวอัตโนมัติเพื่อกระจายปริมาณนักท่องเที่ยว

3.3 กลุ่มลูกค้านักท่องเที่ยวและการใช้บริการร้านค้าในอุทยาน ดังนี้

3.3.1 ส่วนใหญ่ลูกค้าที่มาใช้บริการร้านค้าภายในอุทยานจะเป็นกลุ่มครอบครัว และกลุ่มเพื่อนที่มาเที่ยวพร้อมกัน โดยเฉพาะในช่วงวันหยุดหรือฤดูกาลท่องเที่ยว ยอดขายค่อนข้างสูง เพราะนักท่องเที่ยวมักจะซื้อของที่ระลึกและของฝาก ส่วนการบริการร้านค้าก็ถือว่าค่อนข้างสูงในช่วงที่มีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก

3.3.2 ลูกค้าหลักจะเป็นกลุ่มครอบครัวและนักท่องเที่ยวที่มาคู่รัก เพราะสินค้าหลักของเราจะเป็นของฝากและสินค้าที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติ นักท่องเที่ยวใช้บริการร้านค้ามากพอสมควร โดยเฉพาะในช่วงที่อากาศดีและมีการจัดกิจกรรมพิเศษในอุทยาน ทำให้ร้านค้ามียอดขายเพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า กลุ่มลูกค้านักท่องเที่ยวและการใช้บริการร้านค้าในอุทยาน มีดังนี้

1. การระบุกลุ่มเป้าหมาย ลูกค้าส่วนใหญ่อาจเป็นครอบครัว, กลุ่มเพื่อน, หรือคู่รัก ควรทำการวิเคราะห์เชิงลึกเพื่อออกแบบสินค้า/บริการที่เหมาะสม
2. การประเมินการบริการร้านค้า รวบรวมข้อมูลการบริการ เช่น ยอดขาย รายวันและความคิดเห็นของลูกค้า เพื่อนำไปปรับปรุง

3.4 การจัดการความเสียหายจากการเช่าสินค้า (เสื้อ, ห่วงยาง ฯลฯ) ดังนี้

3.4.1 โดยทั่วไปได้รับความเสียหายน้อย เพราะเรามีการตรวจสอบสินค้าอย่างละเอียดก่อนและหลังการใช้งานของลูกค้า แต่ในบางครั้งก็มีความเสียหายเล็กน้อย เช่น ห่วงยางมีการขีดข่วน ซึ่งจะมีการเก็บค่ามัดจำก่อนการเช่า และหากเกิดความเสียหายเราจะเรียกเก็บค่าซ่อมหรือเปลี่ยนใหม่ นอกจากนี้เรายังให้คำแนะนำกับนักท่องเที่ยวเพื่อใช้งานอย่างระมัดระวัง เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียหายเพิ่มเติม

3.4.2 ส่วนมากเราไม่ได้รับความเสียหายมาก เพราะเราใช้ระบบมัดจำที่ชัดเจน และเรามีการแจ้งวิธีการใช้งานที่ถูกต้องให้ลูกค้าทุกครั้งเพื่อป้องกันการเสียหาย แต่ก็จะมีบางกรณีที่มีการขาดหรือเสียหายเล็กน้อย เราจะแจ้งค่าปรับตามมูลค่าของสินค้า และเพื่อป้องกันเหตุการณ์ซ้ำ เราจะทำการตรวจเช็คสินค้าและบันทึกสภาพสินค้าในแต่ละครั้งที่มีการเช่า

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า การจัดการความเสียหายจากการเช่าสินค้า (เสื้อ, ห่วงยาง ฯลฯ) มีดังนี้

1. ลดความเสียหาย ตรวจสอบสินค้าก่อนและหลังการเช่าอย่างละเอียด พร้อมเรียกเก็บค่ามัดจำ

2. มาตรการรับมือ

2.1 หากเกิดความเสียหาย ให้กำหนดค่าใช้จ่ายในการซ่อมหรือเปลี่ยนสินค้า

2.2 ให้คำแนะนำวิธีการใช้งานที่ถูกต้องแก่ผู้เช่า เพื่อลดโอกาสเกิดความเสียหาย

3.5 การจัดการปัญหาขยะที่เกิดจากนักท่องเที่ยว ดังนี้

3.5.1 มีบางครั้งที่นักท่องเที่ยวทิ้งขยะไม่เป็นที่ โดยเฉพาะในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวที่มีจำนวนมาก เรามีจุดทิ้งขยะที่มองเห็นได้ชัดเจน แต่บางครั้งนักท่องเที่ยวก็ไม่ปฏิบัติตาม เราจึงต้องเพิ่มเจ้าหน้าที่ในการเก็บขยะและให้บริการในช่วงเวลาเหล่านั้น เพื่อให้การจัดการขยะเป็นไปได้ดีขึ้น

3.5.2 เราเคยประสบปัญหาขยะล้นในบางพื้นที่ เนื่องจากนักท่องเที่ยวบางกลุ่มทิ้งขยะไม่เป็นที่ โดยเฉพาะบริเวณร้านค้าหรือจุดพักผ่อนที่มีคนใช้บริการมาก เราได้เพิ่มจำนวนถังขยะในจุดที่มีคนใช้มาก และมีการรณรงค์ให้นักท่องเที่ยวช่วยกันรักษาความสะอาด เช่น การจัดกิจกรรม “เก็บขยะชิงรางวัล” เพื่อกระตุ้นให้ทุกคนร่วมมือกันมากขึ้น

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ว่า การจัดการปัญหาขยะที่เกิดจากนักท่องเที่ยว มีดังนี้

1. ปัญหาขยะล้นหรือขยะไม่เป็นที่

1.1 ติดตั้งจุดทิ้งขยะที่มองเห็นได้ชัดเจน พร้อมป้ายสื่อสาร

1.2 เพิ่มจำนวนถังขยะในพื้นที่ที่มีคนใช้บริการมาก

2. มาตรการแก้ไข

2.1 เพิ่มรอบการจัดเก็บขยะในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว

2.2 รณรงค์ให้นักท่องเที่ยวช่วยรักษาความสะอาด ผ่านกิจกรรมหรือแคมเปญ เช่น “เก็บขยะชิงรางวัล”

สรุปได้ว่าการจัดการการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพบริการให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยมีการวิเคราะห์และปรับปรุงสินค้าภายในร้านค้าให้ตอบโจทย์ เช่น ของฝาก อาหาร และสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเตรียมความพร้อมในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวด้วยการเพิ่มพนักงาน สารถสินค้า และพัฒนาระบบจองล่วงหน้า นอกจากนี้ ยังมีการระบุกลุ่มเป้าหมาย เช่น ครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อน เพื่อปรับสินค้าและบริการให้เหมาะสม การจัดการความเสียหายจากการเช่าสินค้า เช่น เสื้อหรือห่วงยาง มีการตรวจสอบก่อน-หลังใช้งานและให้คำแนะนำการใช้งานที่ถูกต้อง รวมถึงการแก้ปัญหาขยะโดยเพิ่มจุดทิ้งขยะที่ชัดเจนและเพิ่มรอบเก็บขยะในช่วงที่มีนักท่องเที่ยวหนาแน่น เพื่อรักษาความสะอาดและสร้างประสบการณ์ที่ดีแก่นักท่องเที่ยว

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย 2. เพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย และ 3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ศึกษาเชิงปริมาณ ได้แก่ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ในปี พ.ศ. 2566 จำนวน 400 คน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักในการศึกษาเชิงคุณภาพ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ 1. เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาอุทยานแห่งชาติ และฝ่ายบริหารทั่วไป 2. นักท่องเที่ยวชาวไทย 3 คน และ 3. ผู้ประกอบการร้านค้าในพื้นที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย 3 ร้าน ได้แก่ ประเภทร้านอาหาร และประเภทจำหน่ายเสื้อผ้าและเสื้อชูชีพ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถามโดยนำข้อมูลที่ได้มาจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อวิเคราะห์ข้อมูล เชิงปริมาณโดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่าง นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 51.00 อายุต่ำกว่า 21 ปี จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.30 ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 58.80 อาชีพเป็นนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.30 มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.30 มีภูมิลำเนาอยู่ภาคกลาง จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.30 มีเหตุผลของการเดินทางมาเที่ยวคือ การเดินทางสะดวก จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 มีลักษณะความสัมพันธ์การเดินทางคือ เดินทางกับเพื่อน จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 39.30 และพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง คือรถยนต์ส่วนตัว จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 55.30

2. การวิเคราะห์ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่ ด้านระบบ

การจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า รองลงมาคือ ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม และด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ตามลำดับ

2.1 ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ มีรถโดยสารสาธารณะเข้าถึงอุทยาน รองลงมาคือ มีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกในการจราจรภายในอุทยาน และมีการจัดโซนสำหรับที่จอดรถจักรยานยนต์/รถยนต์ ที่ชัดเจน ตามลำดับ

2.2 ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ มีบริการร้านค้ามากเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว รองลงมาคือ มีห้องสุขาเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว และมีเจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลและคำแนะนำในการท่องเที่ยวอุทยาน ตามลำดับ

2.3 ด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ บริเวณจุดทิ้งขยะมีความสะอาดและเป็นระเบียบ รองลงมาคือ มีจุดทิ้งขยะมากเพียงพอต่อความต้องการ และมีการคัดแยกขยะที่ชัดเจน ตามลำดับ

3. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้แก่ ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม รองลงมาคือ ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย และด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า ตามลำดับ

3.1 ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ มีการจัดสรรพื้นที่สำหรับจอดรถจักรยานยนต์และรถยนต์ที่เพียงพอ รองลงมาคือ มีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกในการจราจรภายในอุทยาน และการให้บริการรถสาธารณะ ตามลำดับ

3.2 ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ความเพียงพอและความเหมาะสมของการบริการห้องสุขา รองลงมาคือ การบริการร้านอาหารและจุดจำหน่ายสินค้าที่เพียงพอและเหมาะสม และมีเจ้าหน้าที่ให้บริการด้านการให้คำแนะนำนักท่องเที่ยว ตามลำดับ

3.3 ด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ความเหมาะสมของตำแหน่งบริเวณจุดทิ้งขยะ รองลงมาคือ บริเวณจุดทิ้งขยะมีความสะอาด และกระบวนการจัดการขยะ และการคัดแยกขยะ ตามลำดับ

4. แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

4.1 การดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวการจัดการอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย และการให้บริการดูแลพื้นที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย พบว่า แนวทางการดำเนินนโยบายเพื่อการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจราจรและการจัดการพื้นที่ภายในอุทยาน โดยเสนอการจัดพื้นที่จอดรถเพิ่มเติม พร้อมบริการรถรับส่ง การควบคุมการเข้าถึงผ่านระบบจองที่จอดรถล่วงหน้า และส่งเสริมการใช้รถร่วม (Carpooling) รวมถึงการจัดทำแผนจัดการขยะที่ครอบคลุมการแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง การสร้างจิตสำนึกนักท่องเที่ยว และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน นอกจากนี้ยังมีแนวทางการบริหารจัดการจำนวนนักท่องเที่ยวด้วยการจำกัดจำนวนผู้เข้าใช้บริการต่อวัน การเปิด-ปิดพื้นที่บางส่วนแบบสลับ และการใช้แอปพลิเคชันจองล่วงหน้า รวมถึงการควบคุมพื้นที่จำหน่ายสินค้าให้เป็นระเบียบ ส่งเสริมสินค้าท้องถิ่น ตรวจสอบคุณภาพสินค้า และวางแผนรับมือกรณีฉุกเฉินเกี่ยวกับการเดินทางด้วยรถโดยสารโดยเตรียมรถสำรอง บริการแจ้งเตือน และจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

4.2 ความพึงพอใจที่ได้รับในการบริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ความพึงพอใจในการอำนวยความสะดวก พบว่า การสำรวจความพึงพอใจต่อการบริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่พึงพอใจต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่ที่มีความเป็นกันเองและให้ข้อมูลครบถ้วน พร้อมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ร้านค้า จุดพักผ่อน และห้องสุขาที่สะอาด แม้ในช่วงเทศกาลอาจต้องเพิ่มจำนวนห้องสุขาและประชาสัมพันธ์ระเบียบการจัดการขยะให้ชัดเจนมากขึ้น นักท่องเที่ยวชื่นชมกฎระเบียบห้ามนำพลาสติกเข้ามาในอุทยาน และเสนอให้มีทางเลือก เช่น ถังกระดาษหรืออุปกรณ์ทดแทนอื่น ๆ เส้นทางเดินทางมายังอุทยานสะดวก มีป้ายบอกทางชัดเจน แต่ควรปรับปรุงถนนบางส่วนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ลานจอดรถได้รับการจัดการที่ดี แต่ควรเพิ่มร่มเงาเพื่อลดความร้อน สถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามและการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพส่งผลให้นักท่องเที่ยวมีแนวโน้มสูงที่จะกลับมาเยี่ยมชมอีกครั้งและแนะนำให้ผู้อื่นมาท่องเที่ยว

4.3 การท่องเที่ยวระบบการให้บริการ การบริการลูกค้า บริการนักท่องเที่ยวคุณภาพในการให้บริการ ความต้องการของนักท่องเที่ยวตรงตามสิ่งที่มียู พบว่า การจัดการการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพบริการให้ตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยมีการวิเคราะห์และปรับปรุงสินค้าภายในร้านค้าให้ตอบโจทย์ เช่น ของฝาก อาหาร และสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเตรียมความพร้อมในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวด้วยการเพิ่มพนักงาน สารถสินค้า และพัฒนาระบบจองล่วงหน้า นอกจากนี้ ยังมีการระดมกลุ่มเป้าหมาย เช่น ครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อน เพื่อปรับสินค้าและบริการให้เหมาะสม การจัดการความเสียหายจากการเช่าสินค้า เช่น เสื้อหรือห่วงยาง มีการตรวจสอบก่อน-หลังใช้งานและให้คำแนะนำการใช้งานที่ถูกต้อง รวมถึงการแก้ปัญหาขยะโดยเพิ่มจุดทิ้งขยะที่ชัดเจนและเพิ่มรอบเก็บขยะในช่วงที่มีนักท่องเที่ยวหนาแน่น เพื่อรักษาความสะอาดและสร้างประสบการณ์ที่ดีแก่นักท่องเที่ยว

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี นำมาอภิปรายดังนี้

1. ความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า รองลงมาคือ ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม และด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย นักท่องเที่ยวมีความต้องการที่หลากหลาย ซึ่งครอบคลุมด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม การบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มเติม รวมถึงกิจกรรมที่เพิ่มคุณค่าในการท่องเที่ยว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปารวดี ศรี (2563) งานวิจัยนี้อาจเกี่ยวข้องกับการศึกษาเรื่องการบริการในแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่นักท่องเที่ยวมีความต้องการในด้านการบริการที่ดี ไม่ว่าจะเป็นการคมนาคมหรือการให้บริการร้านค้าและการจัดการขยะ งานวิจัยของ อิทธิชัย แก่นวงศ์คำ (2563) เน้นการศึกษาการจัดการบริการในแหล่งท่องเที่ยวและการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ ดังนั้นความต้องการของนักท่องเที่ยวในด้านการให้บริการและการจัดการขยะในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จึงสอดคล้องกับผลการวิจัยนี้ที่มุ่งเน้นคุณภาพบริการ และงานวิจัยของ รัมภ์รดา สารอุป (2564) เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการจัดการบริการต่าง ๆ ในสถานที่ท่องเที่ยวและการพัฒนาอุทยานแห่งชาติ ซึ่งมีการให้ความสำคัญในด้านการบริการและการจัดการขยะ การที่นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในด้านการบริการและการจัดการขยะในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยจึงสอดคล้องกับแนวทางในงานวิจัยนี้

1.1 ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ มีรถโดยสารสาธารณะเข้าถึงอุทยาน รองลงมาคือ มีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกในการจราจรภายในอุทยาน และมีการจัดโซนสำหรับที่จอดรถจักรยานยนต์/รถยนต์ ที่ชัดเจนทั้งนี้อาจเป็นเพราะอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยนักท่องเที่ยวมีความต้องการให้มีการซ่อมแซมถนนทางเข้าอุทยานให้ได้มาตรฐานเนื่องจากในบางจุดมีหลุมบ่อที่อาจทำให้เกิดอันตราย และนักท่องเที่ยวบางกลุ่มเรียกร้องให้มีบริการรถสาธารณะ เช่น รถตู้หรือรถโดยสารที่สะดวกต่อการเข้าถึงอุทยาน โดยเฉพาะสำหรับผู้ที่ไม่มียานยนต์ส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจษฎา อินทร์อ่อน, และชาญชัย จิวจินดา (2564) การศึกษาการจัดการการเดินทางในสถานที่ท่องเที่ยว โดยให้ความสำคัญกับการจัดการระบบการขนส่งและการให้บริการภายในพื้นที่ท่องเที่ยว การที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยมีการจัดบริการรถโดยสารสาธารณะ, เจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกในการจราจร, และการจัดโซนที่จอดรถจักรยานยนต์/รถยนต์ที่ชัดเจน สอดคล้องกับแนวทางการปรับปรุงระบบการขนส่งและการให้บริการภายในอุทยานที่เน้นความสะดวกสบายของนักท่องเที่ยวในงานวิจัยนี้ งานวิจัยของ ธาตรี มหันตรัตน์, และสิริพัฒน์ ลากจิตร (2563) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งในแหล่งท่องเที่ยว การที่อุทยานมีการจัดบริการระบบการขนส่งที่ดี เช่น รถโดยสารสาธารณะและการจัดโซนที่จอดรถที่ชัดเจนแสดงให้เห็น

ถึงความสำคัญในการสร้างความสะอาดสบายและความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว ซึ่งตรงกับแนวทางในงานวิจัยนี้ และงานวิจัยของ ทนงศักดิ์ เองฉวน, และ อรอนงค์ เฉียบแหลม (2564) มุ่งเน้นการจัดการพื้นที่และการขนส่งในอุทยานหรือแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเดินทางและการจอดรถ การที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยมีการจัดระบบจราจรและที่จอดรถที่ชัดเจน สอดคล้องกับการศึกษาด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งในแหล่งท่องเที่ยวในงานวิจัยนี้

1.2 ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีบริการร้านค้ามากเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว รองลงมาคือ มีห้องสุขาเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว และมีเจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลและคำแนะนำในการท่องเที่ยวอุทยานทั้งนี้อาจเป็นเพราะอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยนักท่องเที่ยวมีความต้องการเพิ่มจำนวนห้องน้ำหรือสถานที่เปลี่ยนเสื้อผ้า โดยเฉพาะในช่วงฤดูท่องเที่ยว และให้มีศูนย์ข้อมูลนักท่องเที่ยวเพิ่มเติมในพื้นที่สำคัญ และจุดพักผ่อนพร้อมร่มเงาสำหรับนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธาตรี มหันตรัตน์, และสิริพัฒน์ ลากิจิตร (2563) การจัดการและการให้บริการในสถานที่ท่องเที่ยว โดยเฉพาะการให้บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ห้องสุขาและการให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่ ซึ่งการให้บริการในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยที่มีห้องสุขาและการให้คำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สอดคล้องกับแนวทางของงานวิจัยที่สนับสนุนให้มีบริการครบถ้วนและตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว งานวิจัยของ ทนงศักดิ์ เองฉวน, และอรอนงค์ เฉียบแหลม (2564) เน้นที่การให้บริการในแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งรวมถึงการจัดหาอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ร้านค้าและห้องสุขา การที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยมีบริการที่เพียงพอและเหมาะสมกับความต้องการของนักท่องเที่ยวจึงสอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนาการให้บริการในงานวิจัยนี้ และงานวิจัยของ ประพล จิตคติ (2564) เน้นการพัฒนาการบริการในสถานที่ท่องเที่ยวโดยการสร้างประสบการณ์ที่ดีให้กับนักท่องเที่ยว การมีร้านค้าและห้องสุขาที่เพียงพอและมีเจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จึงสอดคล้องกับแนวคิดการให้บริการที่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวในงานวิจัยนี้

1.3 ด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ได้แก่ บริเวณจุดทิ้งขยะมีความสะอาดและเป็นระเบียบ รองลงมาคือ มีจุดทิ้งขยะมากเพียงพอต่อความต้องการ และมีการคัดแยกขยะที่ชัดเจน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย นักท่องเที่ยวต้องการเห็นระบบการจัดการขยะที่มีประสิทธิภาพ เช่น การเพิ่มจำนวนถังขยะแยกประเภท และการมีเจ้าหน้าที่ตรวจสอบการจัดการขยะและควรมีร้านค้าที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มที่หลากหลาย รวมถึงการเพิ่มสินค้าชุมชน เช่น ของฝากหรือสินค้าหัตถกรรมที่สื่อถึงเอกลักษณ์ของพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประพล จิตคติ (2564) การจัดการสิ่งแวดล้อมในสถานที่ท่องเที่ยว โดยเฉพาะการดูแลรักษาความสะอาดในพื้นที่ท่องเที่ยว การที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย มีการจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพและสะอาด จึงสอดคล้องกับแนวทางการจัดการขยะในงานวิจัยนี้ งานวิจัยของ ปารวดี ศิริ (2563) เกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว การที่มีการคัดแยกขยะที่ชัดเจนและจุดทิ้งขยะที่สะอาด สอดคล้องกับการจัดการขยะในพื้นที่ท่องเที่ยวที่เหมาะสมในงานวิจัยนี้ งานวิจัยของ อิทธิชัย แก่นวงศ์คำ (2563) เน้นการพัฒนาการจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยว การมีจุดทิ้งขยะที่สะอาดและการคัด

แยกขยะที่ชัดเจนในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย สอดคล้องกับการจัดการขยะที่มีประสิทธิภาพตามแนวทางในงานวิจัยนี้ และงานวิจัยของ รัมภ์ดา สารอุป (2564) ศึกษาการจัดการขยะในสถานที่ท่องเที่ยว โดยเน้นการรักษาความสะอาดและการคัดแยกขยะ การที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย มีการจัดการขยะที่สะอาดและเหมาะสมกับการท่องเที่ยวสะท้อนถึงการนำแนวทางในงานวิจัยนี้ไปใช้ในการจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม รองลงมาคือ ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย และด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้าทั้งนี้อาจเป็นเพราะอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับสูงในหลายด้าน เช่น การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ความสะอาด และความปลอดภัยของสถานที่ รวมถึงความสะดวกสบายในการเข้าถึงและการให้บริการต่างๆ ที่อุทยานจัดเตรียมไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจษฎา อินทร์อ่อน, และชาญชัย จิวจินดา (2564) เน้นที่การพัฒนาบริการและความสะดวกสบายในการเข้าถึงสถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งตรงกับข้อมูลที่พบว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการให้บริการและระบบการคมนาคมในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยอยู่ในระดับมาก ซึ่งแสดงถึงความสำคัญของการมีระบบคมนาคมที่ดีในพื้นที่ท่องเที่ยว งานวิจัยของ ธาตรี มหันตรัตน์, และสิริพัฒน์ ลากิจิตร (2563) ศึกษาถึงการจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลที่ว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในด้านการจัดการขยะที่ดีในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ซึ่งบ่งชี้ถึงการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ งานวิจัยของ ทนงศักดิ์ เองฉนวน, และอรอนงค์ เฌือบแหลม (2564) การให้บริการในพื้นที่ท่องเที่ยวและการจัดการความสะดวกสบายแก่ผู้เยี่ยมชมอาจเป็นหัวข้อสำคัญในงานวิจัยนี้ ซึ่งเชื่อมโยงกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในด้านบริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยที่ได้รับคะแนนสูง งานวิจัยของ ประพล จิตคติ (2564) การสร้างประสบการณ์ท่องเที่ยวที่น่าจดจำ ซึ่งสัมพันธ์กับการให้บริการร้านค้าในอุทยานที่มีคุณภาพ และนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในด้านนี้เช่นกัน งานวิจัยของ ปารวดี ศิริ (2563) งานวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพการบริการในสถานที่ท่องเที่ยว จะพบว่าทุกด้านได้รับการประเมินในระดับมากสะท้อนถึงคุณภาพบริการที่ดี ซึ่งตรงกับผลการศึกษาในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย งานวิจัยของ อธิชัย แก่นวงศ์คำ (2563) การพัฒนาและการจัดการการท่องเที่ยวในเชิงกลยุทธ์ ซึ่งสามารถเชื่อมโยงกับผลการศึกษาของความพึงพอใจในด้านระบบการคมนาคมและการบริการในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ที่มีคุณภาพและงานวิจัยของ รัมภ์ดา สารอุป (2564) มุ่งเน้นการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนของการท่องเที่ยวในพื้นที่ธรรมชาติ ซึ่งตรงกับผลการวิจัยที่แสดงถึงความพึงพอใจสูงในด้านการบริการและการคมนาคมที่เหมาะสมในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

2.1 ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีการจัดสรรพื้นที่สำหรับจอดรถจักรยานยนต์และรถยนต์ที่เพียงพอ รองลงมาคือ มีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกในการจราจรภายในอุทยาน และการให้บริการรถสาธารณะ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยนักท่องเที่ยวแสดงความ

พึงพอใจต่อความสวยงามของธรรมชาติ เช่น น้ำตกที่สะอาดและสมบูรณ์ รวมถึงพื้นที่สีเขียวที่ได้รับ การดูแลเป็นอย่างดีการจัดพื้นที่เพื่อป้องกันผลกระทบจากการท่องเที่ยว เช่น เส้นทางศึกษาธรรมชาติ และพื้นที่พักผ่อน ถูกมองว่าเป็นการจัดการที่เหมาะสมและส่งเสริมความยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ เจษฎา อินทร์อ่อน, และชาญชัย จิวจินดา (2564) งานวิจัยนี้อาจศึกษาเรื่องการพัฒนา ระบบการคมนาคมและการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ซึ่งความพึงพอใจในด้านการมีพื้นที่ จอดรถที่เพียงพอและการมีเจ้าหน้าที่ดูแลจราจรในอุทยาน เป็นตัวบ่งชี้ว่าระบบการคมนาคมในพื้นที่ นั้นได้รับการจัดการที่ดีและสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของงานวิจัยนี้ที่ ให้ความสำคัญกับการจัดการระบบการคมนาคม งานวิจัยของ ธาตรี มหันตรัตน์, และสิริพัฒน์ ลากิจิตร (2563) เน้นที่การจัดการสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ท่องเที่ยวและการให้บริการด้านการคมนาคมที่ ไม่ทำให้เกิดผลกระทบต่อธรรมชาติ การมีระบบจราจรและการให้บริการรถสาธารณะที่มีคุณภาพใน อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย สะท้อนให้เห็นถึงการคำนึงถึงความสะดวกสบายและการลด ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งตรงกับงานวิจัยที่เน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน งานวิจัย ของ ทนงศักดิ์ เองฉนวน, และอรอนงค์ เนียบแหลม (2564) งานวิจัยนี้เกี่ยวกับการพัฒนาประสิทธิภาพ การท่องเที่ยวในเชิงบริการ การความสะดวกในการเข้าถึงพื้นที่ท่องเที่ยวเป็นปัจจัยสำคัญ งานวิจัยนี้จึง สอดคล้องกับการที่นักท่องเที่ยวพึงพอใจกับการจัดสรรพื้นที่จอดรถและการมีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก ในการจราจรภายในอุทยาน งานวิจัยของ ปารวดี ศิริ (2563) งานวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับการ ประเมินประสิทธิภาพของระบบการคมนาคมในอุทยาน ความพึงพอใจในด้านการจัดสรรที่จอดรถที่ เพียงพอและการมีเจ้าหน้าที่ดูแลจราจรเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าอุทยานนั้นมีการจัดการระบบคมนาคมที่มี ประสิทธิภาพ ซึ่งตรงกับผลการศึกษาที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในด้านการบริการนี้ งานวิจัยของ อธิชัย แก่นวงศ์คำ (2563) มุ่งเน้นที่การจัดการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพและการบริการที่ครบวงจร การมีพื้นที่จอดรถและระบบการจราจรที่สะดวกสามารถสะท้อนถึงการพัฒนาและการจัดการที่ดี ซึ่ง สอดคล้องกับผลการศึกษาในเรื่องของการให้บริการที่มีคุณภาพ และงานวิจัยของ รัมภ์รดา สารอุป (2564) ศึกษาถึงการพัฒนาระบบการคมนาคมในพื้นที่ท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มความสะดวกสบายให้กับ นักท่องเที่ยว การมีการจัดสรรพื้นที่จอดรถที่เพียงพอและการอำนวยความสะดวกในการจราจรภายใน อุทยานเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การท่องเที่ยวเป็นประสบการณ์ที่ดี ซึ่งตรงกับแนวทางการพัฒนาการ ให้บริการที่มีประสิทธิภาพตามงานวิจัยนี้

2.2 ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความเพียงพอและความเหมาะสม ของการบริการห้องสุขา รองลงมาคือ การบริการร้านอาหารและจุดจำหน่ายสินค้าที่เพียงพอและ เหมาะสม และมีเจ้าหน้าที่ให้บริการด้านการให้คำแนะนำนักท่องเที่ยว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอุทยาน แห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย นักท่องเที่ยวชื่นชมมาตรฐานความสะอาดของสถานที่ เช่น ห้องน้ำ ทางเดิน และบริเวณที่พักผ่อนที่ได้รับการดูแลอย่างต่อเนื่อง และระบบการดูแลความปลอดภัย เช่น การติดตั้งป้ายเตือน การดูแลพื้นที่เสี่ยง และการมีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำ ถูกประเมินว่าเป็นส่วน สำคัญที่ช่วยเพิ่มความมั่นใจในการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจษฎา อินทร์อ่อน, และ ชาญชัย จิวจินดา (2564) เน้นการพัฒนาการให้บริการในอุทยานให้มีความสะดวกสบายและครบครัน การที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย มีการบริการห้องสุขาที่เพียงพอ ร้านอาหาร และจุดจำหน่าย

สินค้าที่เหมาะสมสะท้อนถึงการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ซึ่งตรงกับแนวทางการพัฒนาการให้บริการในงานวิจัยนี้ งานวิจัยของ ชาติริ มหันตรัตน์, และสิริพัฒน์ ลาภจิตร (2563) ศึกษาเรื่องการพัฒนาและการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ท่องเที่ยว โดยเฉพาะการบริการห้องสุขาและการให้คำแนะนำนักท่องเที่ยวในอุทยาน งานวิจัยนี้จะสอดคล้องกับการที่อุทยานมีการจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกที่เพียงพอและเหมาะสมให้แก่ นักท่องเที่ยว งานวิจัยของ ประพล จิตคติ (2564) ศึกษาการพัฒนาการบริการด้านการท่องเที่ยวในเชิงลึก โดยมุ่งเน้นการให้บริการที่มีคุณภาพ ทั้งห้องสุขา ร้านอาหาร และจุดจำหน่ายสินค้าที่เพียงพอและเหมาะสม รวมทั้งการมีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกให้คำแนะนำ นักท่องเที่ยว ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงการจัดการบริการที่ดีในงานวิจัยนี้ งานวิจัยของ ปารวดี ศิริ (2563) การพัฒนาและการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะในเรื่องการบริการห้องสุขา ร้านอาหาร และจุดจำหน่ายสินค้า ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาในอุทยานแห่งชาติ น้ำตกเจ็ดสาวน้อย ที่มีการให้บริการที่ครบครันและมีเจ้าหน้าที่ให้บริการที่ดี งานวิจัยของ อิทธิชัย แก่นวงศ์คำ (2563) มุ่งเน้นที่การบริการที่ดีและมีประสิทธิภาพในพื้นที่ท่องเที่ยว การที่อุทยานแห่งชาติ น้ำตกเจ็ดสาวน้อย มีการให้บริการที่เหมาะสมและเพียงพอ เช่น ห้องสุขาและร้านอาหาร ตรงกับแนวทางการบริการที่มีคุณภาพในงานวิจัยนี้ และงานวิจัยของ รัมภ์รดา สารอุป (2564) การพัฒนาประสิทธิภาพการท่องเที่ยวผ่านการให้บริการที่มีคุณภาพ เช่น การจัดเตรียมห้องสุขา ร้านอาหาร และการให้คำแนะนำนักท่องเที่ยว ซึ่งสามารถสะท้อนถึงการพัฒนาการให้บริการที่สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

2.3 ด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความเหมาะสมของตำแหน่งบริเวณจุดทิ้งขยะ รองลงมาคือ บริเวณจุดทิ้งขยะมีความสะอาด และกระบวนการจัดการขยะ และการคัดแยกขยะ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะอุทยานแห่งชาติ น้ำตกเจ็ดสาวน้อยนักท่องเที่ยวพึงพอใจกับสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ลานจอดรถ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว และการจำหน่ายสินค้าชุมชนที่แสดงถึงอัตลักษณ์ท้องถิ่น การให้บริการของเจ้าหน้าที่ เช่น ความเอาใจใส่ ความสุภาพ และความรู้ที่สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับธรรมชาติและเส้นทางท่องเที่ยว ถูกมองว่าเป็นจุดเด่นของอุทยานซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทนงค์ดี เองฉนวน, และอรอนงค์ เญียบแหลม (2564) เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและการจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยว การที่อุทยานแห่งชาติ น้ำตกเจ็ดสาวน้อย มีการคัดแยกขยะและการจัดการขยะที่สะอาดและเหมาะสมกับนักท่องเที่ยว ก็ถือว่าสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาในงานวิจัยนี้ งานวิจัยของ ประพล จิตคติ (2564) งานวิจัยนี้มุ่งเน้นการจัดการขยะในพื้นที่ท่องเที่ยวและการรักษาความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว การที่อุทยานแห่งชาติ น้ำตกเจ็ดสาวน้อยมีการจัดการขยะที่มีคุณภาพ และมีความสะอาดในจุดทิ้งขยะ ก็สะท้อนถึงการจัดการตามแนวทางที่แนะนำในงานวิจัยนี้ งานวิจัยของ ปารวดี ศิริ (2563) การศึกษาการจัดการสิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะในสถานที่ท่องเที่ยว การที่อุทยานแห่งชาติ น้ำตกเจ็ดสาวน้อยมีระบบการจัดการขยะที่สะอาดและเหมาะสม รวมถึงการคัดแยกขยะ เป็นไปตามหลักการการจัดการขยะในพื้นที่ท่องเที่ยวที่เหมาะสมในงานวิจัยนี้

3. แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

3.1 การดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวการจัดการอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย และการให้บริการดูแลพื้นที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย พบว่า แนวทางการดำเนินนโยบายเพื่อการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย มุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการจราจรและการจัดการพื้นที่ภายในอุทยาน โดยเสนอการจัดพื้นที่จอดรถเพิ่มเติม พร้อมบริการรถรับส่ง การควบคุมการเข้าถึงผ่านระบบจองที่จอดรถล่วงหน้า และส่งเสริมการใช้รถร่วม (Carpooling) รวมถึงการจัดทำแผนจัดการขยะที่ครอบคลุมการแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง การสร้างจิตสำนึกนักท่องเที่ยว และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน นอกจากนี้ยังมีแนวทางการบริหารจัดการจำนวนนักท่องเที่ยวด้วยการจำกัดจำนวนผู้เข้าใช้บริการต่อวัน การเปิด-ปิดพื้นที่บางส่วนแบบสลับ และการใช้แอปพลิเคชันจองล่วงหน้า รวมถึงการควบคุมพื้นที่จำหน่ายสินค้าให้เป็นระเบียบ ส่งเสริมสินค้าท้องถิ่น ตรวจสอบคุณภาพสินค้า และวางแผนรับมือกรณีฉุกเฉินเกี่ยวกับการเดินทางด้วยรถโดยสารโดยเตรียมรถสำรอง บริการแจ้งเตือน และจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย การปรับปรุงนโยบายการจัดการให้เหมาะสมกับความต้องการของนักท่องเที่ยวและสอดคล้องกับหลักการอนุรักษ์ เช่น การจำกัดจำนวนผู้เข้าชมในช่วงเวลาสูงสุดเพื่อลดความแออัด การจัดทำโครงการพิเศษที่ส่งเสริมความยั่งยืน เช่น กิจกรรมปลูกป่า การให้ความรู้เกี่ยวกับการรักษาสิ่งแวดล้อม และการจัดตั้งจุดรีไซเคิลขยะในพื้นที่ และการบริหารพื้นที่อุทยานให้ครอบคลุมทุกมิติ เช่น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ปลอดภัย การสร้างป้ายบอกเส้นทางชัดเจน และการตรวจสอบความปลอดภัยในจุดเสี่ยง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจษฎา อินทร์อ่อน, และชาญชัย จิวจินดา (2564) งานวิจัยนี้อาจเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการจัดการอุทยานและแหล่งท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการนำเสนอการจัดการพื้นที่และการควบคุมจราจรภายในอุทยาน ซึ่งสอดคล้องกับการดำเนินการต่างๆ เช่น การเพิ่มพื้นที่จอดรถและการส่งเสริมการใช้รถร่วม (Carpooling) ที่มีการเสนอในงานวิจัยนี้เพื่อเพิ่มความสะดวกและลดปัญหาการจราจรในพื้นที่ท่องเที่ยว งานวิจัยของ ธาตรี มหันตรัตน์, และสิริพัฒน์ ลาภจิตร (2563) การจัดการแหล่งท่องเที่ยวในงานวิจัยนี้อาจเน้นการบริหารจัดการที่ครอบคลุมการควบคุมจำนวนผู้เข้าชมและการจัดการระบบขนส่งในพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับการดำเนินนโยบายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ที่มีการจำกัดจำนวนผู้เข้าใช้บริการต่อวันและใช้ระบบจองล่วงหน้าเพื่อควบคุมการเข้าถึง และงานวิจัยของ ประพล จิตคติ (2564) การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ทรัพยากรในแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและการบริการที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาระบบการจองที่จอดรถล่วงหน้าและการจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

3.2 ความพึงพอใจที่ได้รับในการบริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ความพึงพอใจในการอำนวยความสะดวก พบว่า การสำรวจความพึงพอใจต่อการบริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่พึงพอใจต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่ที่มีความเป็นกันเองและให้ข้อมูลครบถ้วน พร้อมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ร้านค้า จุดพักผ่อน และห้องสุขาที่สะอาด แม้ในช่วงเทศกาลอาจต้องเพิ่มจำนวนห้องสุขาและประชาสัมพันธ์ระเบียบการจัดการขยะให้ชัดเจนมากขึ้น นักท่องเที่ยวชื่นชมกฎระเบียบห้ามนำพลาสติกเข้ามาในอุทยาน และเสนอให้มีทางเลือก เช่น ถังกระดาษหรืออุปกรณ์ทดแทนอื่น ๆ เส้นทางเดินทางมายังอุทยาน

สะดวก มีป้ายบอกทางชัดเจน แต่ควรปรับปรุงถนนบางส่วนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ลานจอดรถได้รับการจัดการที่ดี แต่ควรเพิ่มร่มเงาเพื่อลดความร้อน สถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามและการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพส่งผลให้นักท่องเที่ยวมีแนวโน้มสูงที่จะกลับมาเยี่ยมชมอีกครั้งและแนะนำให้ผู้อื่นมาท่องเที่ยว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ห้องน้ำสะอาด จุดบริการอาหารที่มีมาตรฐาน และลานจอดรถเพียงพอ การติดตั้งอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มพิเศษ เช่น ผู้สูงอายุและผู้พิการ เพื่อส่งเสริมความเท่าเทียมในการเข้าถึง และการจัดให้มีจุดบริการข้อมูลที่สามารถตอบคำถามและแนะนำเส้นทางการท่องเที่ยวได้อย่างครอบคลุม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจษฎา อินทร์อ่อน, และชาญชัย จิวจินดา (2564) การพัฒนาการบริการในแหล่งท่องเที่ยว และการสร้างประสบการณ์ที่ดีให้นักท่องเที่ยว การที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ได้รับการชื่นชมจากนักท่องเที่ยวในด้านการบริการที่มีความเป็นกันเองและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบถ้วน สอดคล้องกับการศึกษาของ เจษฎา และชาญชัย ที่เน้นความสำคัญของการให้บริการที่มีคุณภาพและเอื้อต่อการพึงพอใจของนักท่องเที่ยว งานวิจัยของ ชาติริ มหันตรัตน์, และสิริพัฒน์ ลาภจิตร (2563) มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการในแหล่งท่องเที่ยว โดยการมีป้ายบอกทางที่ชัดเจนและการปรับปรุงสภาพถนนที่เหมาะสม สอดคล้องกับการแสดงความคิดเห็นในงานวิจัยนี้ที่เน้นการพัฒนาความสะดวกในการเข้าถึงและการพัฒนาระบบบริการในสถานที่ท่องเที่ยว และงานวิจัยของ ทนงศักดิ์ เองฉนวน, และอรอนงค์ เฉียบแหลม (2564) การศึกษาด้านการจัดการแหล่งท่องเที่ยวและการดูแลนักท่องเที่ยว การที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ได้รับคำชมในด้านการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกและการรักษาความสะอาด รวมถึงการจัดการจุดจอดรถ สอดคล้องกับการศึกษาด้านการจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่เน้นความสะดวกและการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ

3.3 การท่องเที่ยวระบบการให้บริการ การบริการลูกค้า บริการนักท่องเที่ยวคุณภาพในการให้บริการ ความต้องการของนักท่องเที่ยวตรงตามกับสิ่งที่มีอยู่ พบว่า การจัดการการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพบริการให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยมีการวิเคราะห์และปรับปรุงสินค้าภายในร้านค้าให้ตอบโจทย์ เช่น ของฝาก อาหาร และสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเตรียมความพร้อมในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวด้วยการเพิ่มพนักงาน สักรองสินค้า และพัฒนาระบบจองล่วงหน้า นอกจากนี้ ยังมีการระดมกลุ่มเป้าหมาย เช่น ครอบครัวหรือกลุ่มเพื่อน เพื่อปรับสินค้าและบริการให้เหมาะสม การจัดการความเสียหายจากการเช่าสินค้า เช่น เสื้อหรือห่วงยาง มีการตรวจสอบก่อน-หลังใช้งานและให้คำแนะนำการใช้งานที่ถูกต้อง รวมถึงการแก้ปัญหาขยะโดยเพิ่มจุดทิ้งขยะที่ชัดเจนและเพิ่มรอบเก็บขยะในช่วงที่มีนักท่องเที่ยวหนาแน่น เพื่อรักษาความสะอาดและสร้างประสบการณ์ที่ดีให้นักท่องเที่ยว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยการพัฒนาคุณภาพการบริการลูกค้า โดยอบรมเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้เกี่ยวกับพื้นที่ ความสุภาพ และการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การสำรวจความต้องการของนักท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุง เช่น การเพิ่มกิจกรรมที่น่าสนใจหรือจุดถ่ายรูปใหม่ ๆ และการประเมินความต้องการที่ตรงกับสิ่งที่มีอยู่ในอุทยาน เช่น การพัฒนาเส้นทางเดินป่า ศึกษาธรรมชาติ การปรับปรุงพื้นที่นั่งพักผ่อน และการขยายเวลาการให้บริการในบางช่วง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจษฎา อินทร์อ่อน, และชาญชัย จิวจินดา (2564) การพัฒนาคุณภาพการ

บริการในสถานที่ท่องเที่ยว โดยการปรับปรุงสินค้าและบริการให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับการที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย มีการวิเคราะห์และปรับปรุงสินค้าภายในร้านค้า เช่น ของฝาก อาหาร และสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเตรียมความพร้อมในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว อิทธิชัย แก่นวงศ์คำ (2563) การพัฒนาและการจัดการบริการท่องเที่ยวให้ตอบโจทย์ความต้องการของนักท่องเที่ยวในช่วงเวลาที่มีนักท่องเที่ยวหนาแน่น ซึ่งสอดคล้องกับการเตรียมความพร้อมในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว เช่น การเพิ่มพนักงานและสำรองสินค้าในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย และงานวิจัยของ รัมภ์รดา สารอุป (2564) ศึกษาเกี่ยวกับการให้บริการและการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว โดยการจัดการบริการที่ดีในด้านการให้คำแนะนำและการบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งสอดคล้องกับการที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยให้บริการด้านการให้คำแนะนำและเพิ่มความสะดวกสบายให้แก่นักท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การพัฒนาและปรับปรุงการให้บริการ ควรพัฒนาและปรับปรุงการบริการในพื้นที่ต่าง ๆ เช่น พื้นที่จอดรถและการขนส่งภายในอุทยาน เพื่อเพิ่มความสะดวกสบายให้แก่นักท่องเที่ยว

1.2 การปรับปรุงระบบการจัดการขยะ ควรเพิ่มจำนวนจุดทิ้งขยะให้เพียงพอและมีการคัดแยกขยะที่ชัดเจน เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการจัดการขยะในอุทยานแห่งชาติอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบและปรับปรุงการจัดการขยะในพื้นที่ท่องเที่ยว

2.2 การศึกษาในด้านพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาจากภูมิภาคต่าง ๆ อาจให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับความต้องการและพึงพอใจในการใช้บริการของนักท่องเที่ยวจากพื้นที่ต่าง ๆ

บรรณานุกรม

- กรมการพัฒนาชุมชน. (2560). การท่องเที่ยวโดยชุมชน: การส่งเสริมเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (2551). แผนแม่บทการพัฒนาอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- กุลวรา สุวรรณพิมล. (2548). หลักการมัคคุเทศก์. กรุงเทพฯ: แสงดาว.
- จุฑาทิพย์ เจริญลาภ, และคนอื่น ๆ. (2545). การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยและพัฒนา.
- เจษฎา อินทร์อ่อน, และชาญชัย จิวจินดา. (2564). การพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร. ใน การประชุมนำเสนอผลงานวิจัยบัณฑิตศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ 16 ปี การศึกษา 2564, หน้า 494-501. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ขวัญนุช อุทยาน. (2551). พฤติกรรมนักท่องเที่ยว. สืบค้น พฤศจิกายน 20, 2566, จาก <https://touristbehaviour.wordpress.com/>.
- ณัฐชนก เพชรพรหม. (2554). วิเคราะห์พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวสถานที่ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์สะพานข้ามแม่น้ำแคว จังหวัดกาญจนบุรี. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทองศักดิ์ เองฉนวน, และอรอนงค์ เญียบแหลม. (2564). แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์ยอนรอยพระเศวต อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่. วารสารการพัฒนาชุมชนและคุณภาพชีวิต, 9(3), 340-351.
- ธนภุต สังข์เฉย. (2550). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ. นครปฐม: คณะวิทยาการจัดการ วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชาตรี มหันตรัตน์, และสิริพัฒน์ ลากจิตร. (2563). แนวทางการพัฒนาเพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวมรดกโลกทางวัฒนธรรมอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา. วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมการท่องเที่ยว, 4(2), 1-14.
- นิคม จารุมณี. (2535). การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2561). สถิติพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. กรุงเทพฯ: เพรส แอนด์ดีไซน์.
- ประพล จิตคติ. (2564). การพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวอุทยานประวัติศาสตร์ในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย. วารสารศิลปการจัดการ, 5(1), 73-86.
- ปารวดี ศิริ. (2563). แนวทางการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวตามเส้นทางเมืองบุญหลวงแห่งล้านนา จังหวัดลำพูน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยพะเยา.
- พระอภิชาติ มินระวงศ์. (2561). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลเมืองบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ.

- พิชาภัทร เหมภักดี. (2555). **การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม**. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มนรัตน์ ใจเอื้อ. (2562). **การบริหารจัดการการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติโดยการมีส่วนร่วมของ
ประชาชน**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เม กองแก้ว. (2566). **แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐม**. วารสาร
สหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน, 1(3), 30-40.
- รัมภ์รดา สารอุป. (2564). **การศึกษาความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการกลับมาเยือน
ซ้ำ ณ บ่อน้ำพุร้อนฝาง อุทยานแห่งชาติดอยฟ้าห่มปก จังหวัดเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- รุ่งฟ้า สะแกกลาง. (2561). **พฤติกรรมและแรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยว
อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา**. การค้นคว้าอิสระปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- วริษา ตันติสุทธีเวท. (2550). **ผลกระทบของการพัฒนาการท่องเที่ยวต่อชุมชนท้องถิ่น กรณีศึกษา
ชุมชนตำบลเชิงทะเล**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วรารณ ทรัพย์รวงทอง. (2558). **ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์** (พิมพ์ครั้งที่ 2).
นครสวรรค์: ริมปิงการพิมพ์.
- วิมล จิโรจพันธุ์, และคนอื่น ๆ. (2548). **การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ**. กรุงเทพฯ: พิมพ์แสงดาว.
- ไศรยา สิ่งชูวงศ์. (2546). **วิวัฒนาการแหล่งท่องเที่ยวกรณีเกาะช้าง จังหวัดตราด**. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สำนักอุทยานแห่งชาติ. (2566). **อุทยานแห่งชาติ**. กรุงเทพฯ: กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม.
- สุธิรา ปานแก้ว. (2561). **แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ชุมชนแหลมโพธิ์ ตำบลคูเต่า
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา**. ตีพิมพ์: วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- อิทธิชัย แก่นวงศ์คำ. (2563). **ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวใน
จังหวัดมหาสารคาม**. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- Best, John W. (1981). **Research in Education** (4th ed.). Englewood Cliff, New Jersey:
Prentice Hall.
- Likert, R. (1961). A technique for the measurement of attitude. **Archives of
Psychology**, 140, 1-55.
- Taro Yamane. (1970). **Statistic: an Introductory Analysis** (2nd ed.). New York: Harper
& Row.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงานที่สังกัด
1	นายปกครอง ทองเนื้อแข็ง	หัวหน้าอุทยานแห่งชาติน้ำตก เจ็ดสาวน้อย	กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
2	นางวันฉนิภา รัตพงษ์	นายกสมาคมการท่องเที่ยว จังหวัดสระบุรี	สมาคมการท่องเที่ยว สระบุรี
3	รองศาสตราจารย์ ดร.กาสัก เต๊ะขันหมาก	อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคม ศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เทพสตรี

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพ
เครื่องมือวิจัย

ที่ อว ๐๖๒๘.๐๕/๐๖๓๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนนารายณ์มหาราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๑๕๐๐๐

๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายปกครอง ทองเนื้อแข็ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวอณัฐธิภา วันเพ็ญ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
รัฐประศาสนศาสตร์ กำลังดำเนินการค้นคว้าอิสระ เรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของอุทยาน
แห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรภกร
ทรัพย์รวงทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี พิจารณาเห็น
ท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถด้านการวิจัยเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านตรวจสอบ
เครื่องมือวิจัยในครั้งนี้ เพื่อนักศึกษาจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไข และดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มยุรี รัตนเสริมพงศ์)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทร. ๐ ๓๖๔๑ ๑๑๕๐, ๐ ๓๖๔๒ ๗๔๔๕ - ๔๓ ต่อ ๔๐๐๑๒

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban_huso@lawasri.tru.ac.th

ที่ อว ๐๖๒๘.๐๕/๐๖๕๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ถนนราชนครินทร์
อ.เมือง จ.ลพบุรี ๓๕๐๐๐

๒ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

เรียน คุณวันนิภา รัตพงษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือในการวิจัย จำนวน ๓ ชุด
๒. โครงการการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๓ ชุด

ด้วย นางสาวอนัญธิภา วันเพ็ญ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
รัฐประศาสนศาสตร์ กำลังดำเนินการค้นคว้าอิสระ เรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของอุทยาน
แห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ตำบลนกเขา อำเภอเมืองลพบุรี โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณ
ทรัพย์รวงทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี พิจารณาเห็นว่า
ท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามาถด้านการวิจัยเป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านตรวจสอบ
เครื่องมือวิจัยในครั้งนี้ เพื่อนักศึกษาจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไข และดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มยุรี วิทนเสรีมงคล)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

โทร. ๐ ๓๖๔๓ ๑๓๕๐, ๐ ๓๖๔๒ ๗๔๘๕ - ๙๓ ต่อ ๔๐๐๑๒

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban_huso@lawasritru.ac.th

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ที่ มนส. /๒๕๖๗ วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.กาสัก เตชะชั้นหมาก

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เครื่องมือในการวิจัย จำนวน ๑ ชุด
๒. โครงการการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวอนัญธิภา วันเพ็ญ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ กำลังดำเนินการค้นคว้าอิสระ เรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ตำบลมวกเหล็ก อ่างน้ำมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรารณ ทรัพย์รวงทอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

ในการนี้ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถด้านการวิจัยเป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุมัติครุภัณฑ์จากท่านตรวจสอบเครื่องมือวิจัยในครั้งนี้ เพื่อนักศึกษาจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไข และดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มยุรี รัตนเสริมพงศ์)
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ภาคผนวก ค
ตารางสรุปค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC)

แบบตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของผู้เชี่ยวชาญ
การหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence : IOC)
เรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ตำบล
มวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ผู้วิจัย นางสาวอณัฐธิภา วันเพ็ญ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่ออุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย
2. เพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยว
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว
- ตอนที่ 4 แบบสัมภาษณ์ มีทั้งหมด 3 ส่วน ดังนี้
- ส่วนที่ 1 สำหรับเจ้าหน้าที่
- ส่วนที่ 2 สำหรับนักท่องเที่ยว
- ส่วนที่ 3 สำหรับผู้ประกอบการร้านค้า

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับความสอดคล้องกับเนื้อหาโดยมีการแปลผล ดังนี้

คะแนน 1 คือ แน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

คะแนน 0 คือ ไม่แน่ใจว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

คะแนน -1 คือ แน่ใจว่าข้อความนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปลผล	ข้อความ ปรับปรุง
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
1	เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปลผล	ข้อความ ปรับปรุง
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
2	อายุ ☐ ต่ำกว่า 21 ปี ☐ 21 – 30 ปี ☐ 31 – 40 ปี ☐ 41 – 50 ปี ☐ 51 – 60 ปี ☐ มากกว่า 60 ปี	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
3	ระดับการศึกษา ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี ☐ สูงกว่าปริญญาตรี	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
4	อาชีพ ☐ รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ ☐ พนักงานเอกชน ☐ ธุรกิจส่วนตัว ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)...	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
5	รายได้ต่อเดือน ☐ 0-4,999 ☐ 5,000 - 10,000 บาท ☐ 10,001 - 15,000 บาท ☐ 15,001 - 20,000 บาท ☐ 20,001 - 25,000 บาท ☐ มากกว่า 25,000 บาท	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
6	ภูมิลำเนา ☐ ภาคเหนือ ☐ ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ☐ ภาคตะวันตก ☐ ภาคกลาง ☐ ภาคตะวันออก ☐ ภาคใต้	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปลผล	ข้อความ ปรับปรุง
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
7	เหตุผลของการเดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ☐ ใกล้ที่อยู่อาศัย ☐ การเดินทางสะดวก ☐ เพื่อนชักชวน ☐ แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง ☐ การประชาสัมพันธ์ ต่าง ๆ ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)...	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
8	ลักษณะความสัมพันธ์การเดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ☐ เดินทางคนเดียว ☐ เดินทางกับเพื่อน ☐ เดินทางกับครอบครัว ☐ เดินทางกับหน่วยงานแหล่ง ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)...	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
9	พาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ☐ รถจักรยานยนต์ ☐ รถยนต์ส่วนตัว ☐ รถประจำทาง ☐ รถบริษัทนำเที่ยว ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)...	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

- 1) ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม
- 2) ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย
- 3) ด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า

โปรดอ่านและพิจารณาตอบคำถาม โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียง 1 ข้อ

คำชี้แจงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ : โปรดพิจารณาว่าข้อความเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อคุณภาพชีวิต สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่จะวัดหรือไม่ โปรดตอบโดยทำเครื่องหมาย

คำชี้แจง เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	ข้อความถาม	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปลผล	ข้อความถามปรับปรุง
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
1	ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม							
1.1	มีรถโดยสารสาธารณะเข้าถึงอุทยาน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
1.2	มีการจัดโซนสำหรับที่จอดรถจักรยานยนต์/รถยนต์ที่ชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
1.3	มีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกในการจราจรภายในอุทยาน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
2	ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย							
2.1	มีบริการร้านค้ามากเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
2.2	มีห้องสุขาเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	

ข้อ	ข้อคำถาม	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปลผล	ข้อคำถามปรับปรุง
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
2.3	มีเจ้าหน้าที่ให้ ข้อมูลและ คำแนะนำในการ ท่องเที่ยวอุทยาน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
3	ด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า							
3.1	มีจุดทิ้งขยะมาก เพียงพอต่อความ ต้องการ	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
3.2	มีการคัดแยกขยะที่ ชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
3.3	บริเวณจุดทิ้งขยะมี ความสะอาดและ เป็นระเบียบ	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ น้ำตกเจ็ดสาวน้อย ดังนี้ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

- 1) ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม
- 2) ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย
- 3) ด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า

โปรดอ่านและพิจารณาตอบคำถาม โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียง 1 ข้อ

คำชี้แจงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ : โปรดพิจารณาว่าข้อความเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อคุณภาพชีวิต สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่จะวัดหรือไม่ โปรดตอบโดยทำเครื่องหมาย

คำชี้แจง เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	ข้อความถาม	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปลผล	ข้อความถามปรับปรุง
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
1	ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม							
1.1	การให้บริการรถสาธารณะ	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
1.2	มีการจัดสรรพื้นที่สำหรับจอดรถจักรยานยนต์และรถยนต์ที่เพียงพอ	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
1.3	มีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกในการจราจรภายในอุทยาน	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
2	ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย							
2.1	การบริการร้านอาหารและจุดจำหน่ายสินค้าที่เพียงพอและเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
2.2	ความเพียงพอและความเหมาะสมของการบริการห้องสุขา	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
2.3	มีเจ้าหน้าที่ให้บริการด้านการให้คำแนะนำนักท่องเที่ยว	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
3	ด้านระบบการจัดการขยะด้านการบริการด้านร้านค้า							
3.1	ความเหมาะสมของตำแหน่งบริเวณจุดทิ้งขยะ	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปลผล	ข้อความปรับปรุง
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
3.2	กระบวนการจัดการขยะ และการคัดแยกขยะ	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
3.3	บริเวณจุดทิ้งขยะมีความสะอาด	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	

ตอนที่ 4 แบบสัมภาษณ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

- 1) สำหรับเจ้าหน้าที่
- 2) สำหรับนักท่องเที่ยว
- 3) สำหรับผู้ประกอบการร้านค้า

โปรดอ่านและพิจารณาตอบคำถาม โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียง 1 ข้อ

คำชี้แจงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ : โปรดพิจารณาว่าข้อความเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อคุณภาพชีวิต สอดคล้องกับตัวแปรและวัตถุประสงค์ที่จะวัดหรือไม่ โปรดตอบโดยทำเครื่องหมาย

คำชี้แจง เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปลผล	ข้อความ ปรับปรุง
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
1	แบบสัมภาษณ์สำหรับเจ้าหน้าที่							
1.1	ท่านมีแนวทางในการรับมือและแก้ไขปัญหาด้านการจราจรภายในอุทยานแห่งชาติ น้ำตกเจ็ดสาวน้อยอย่างไร กรณีที่จอดรถเต็ม	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปลผล	ข้อความ ปรับปรุง
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
1.2	ท่านมีการจัดทำแผนนโยบายแผนปฏิบัติงานด้านการจัดการขยะ เพื่อไม่ให้กระทบต่อภาพรวมของอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยอย่างไร	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
1.3	ท่านมีแนวทางในการบริหารจัดการจำนวนนักท่องเที่ยวอย่างไร	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
1.4	ท่านมีแนวทางในการบริหารจัดการและดูแลพื้นที่การจำหน่ายสินค้าและบริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย อย่างไร	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
1.5	เมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินสำหรับนักท่องเที่ยวที่มาโดยรถโดยสารประจำทาง เกิดกรณีฉุกเฉินรถโดยสารประจำทางหมด ท่านมีวิธีแก้ปัญหาอย่างไร	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
2	แบบสัมภาษณ์นักท่องเที่ยว							
2.1	ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการได้รับการบริการอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปลผล	ข้อความ ปรับปรุง
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
2.2	ท่านมีความคิดเห็น อย่างไรกับสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน อุทยานแห่งชาติ น้ำตกเจ็ดสาวน้อย เช่น ร้านค้า ห้องสุขา จุดนั่งพักผ่อน ลาน จอดรถ จุดทิ้งขยะ	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
2.3	ตามกฎระเบียบ ทาง อุทยานไม้ให้นำ พลาสติกทุกชนิดเข้า ไปยังภายในอุทยาน ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
2.4	ท่านมีความมีความ พึงพอใจมากน้อย เพียงใด กับระบบการ คมนาคมต่อเส้นทาง ในการเดินทางมา อุทยานแห่งชาติ น้ำตกเจ็ดสาวน้อย	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
2.5	ท่านมีความคิดเห็น อย่างไร กับการ บริการด้านสถานที่ จอดรถของอุทยาน แห่งชาติน้ำตกเจ็ด สาวน้อย	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
2.6	ท่านมีแนวโน้มที่จะ กลับมาเที่ยวอุทยาน แห่งชาติน้ำตกเจ็ด สาวน้อย อีกหรือไม่	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	แปลผล	ข้อความ ปรับปรุง
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
3	แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการร้านค้า							
3.1	ท่านคิดว่าสินค้าที่มี ในร้านของท่าน ตรง ตามความต้องการ ของนักท่องเที่ยว หรือไม่	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
3.2	ในช่วงฤดูกาล ท่องเที่ยวทำให้ นักท่องเที่ยวเดินทาง มาเที่ยวจำนวนมาก ท่านเตรียมความ พร้อมอย่างไรในการ ให้บริการ นักท่องเที่ยว	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
3.3	นักท่องเที่ยวที่มาใช้ บริการร้านค้าส่วนมา เป็นลูกค้ากลุ่มใด และนักท่องเที่ยวใช้ บริการร้านค้าภายใน อุทยานมากน้อย เพียงใด	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	
3.4	ในการให้บริการเช่า เสื้อ เช่าห่วงยาง ฯลฯ ท่านได้รับความ เสียหายมากหรือน้อย เพียงใดกับสินค้าที่ นักท่องเที่ยวเช่า และ หากได้รับความ เสียหายท่านมี มาตรการใดในการ แก้ไขปัญหา	+1	+1	+1	3	1	สอดคล้อง	

ภาคผนวก ง
ค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม

ความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.801	27

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
เพศ	91.77	79.702	-.004	.805
อายุ	91.37	77.689	.044	.813
ระดับการศึกษา	91.57	79.357	.020	.805
อาชีพ	90.30	80.493	-.092	.821
รายได้ต่อเดือน	90.17	79.316	-.015	.811
ภูมิลำเนา	89.33	70.506	.256	.808
เหตุผลของการเดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย	90.33	81.471	-.138	.829
ลักษณะการเดินทางมาเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย	91.00	77.517	.130	.803
พาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย	91.13	76.740	.190	.800
การให้บริการรถสาธารณะ	89.37	74.516	.540	.789
มีการจัดสรรพื้นที่สำหรับจอดรถจักรยานยนต์และรถยนต์ที่เพียงพอ	89.27	72.823	.609	.785
มีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกในการจราจรภายในอุทยาน	89.33	72.644	.630	.784
การบริการร้านอาหารและจุดจำหน่ายสินค้าที่เพียงพอและเหมาะสม	89.27	70.685	.750	.778

ความเพียงพอและความเหมาะสมของ				
การบริการห้องสุขา	89.23	71.426	.657	.781
มีเจ้าหน้าที่ให้บริการด้านการให้				
คำแนะนำนักท่องเที่ยว	89.43	71.978	.513	.786
ความเหมาะสมของตำแหน่งบริเวณจุด				
ทิ้งขยะ	89.33	72.161	.677	.782
กระบวนการจัดการขยะ และการคัด				
แยกขยะ	89.33	74.092	.493	.789
บริเวณจุดทิ้งขยะมีความสะอาด	89.33	73.954	.462	.790
มีรถโดยสารสาธารณะเข้าถึงอุทยาน	89.27	76.409	.250	.798
มีการจัดโซนสำหรับที่จอดรถ	89.33	73.057	.541	.787
รถจักรยานยนต์/รถยนต์ ที่ชัดเจน				
มีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกใน	89.33	72.437	.596	.784
การจราจรภายในอุทยาน				
มีบริการร้านค้ามากเพียงพอต่อความ	89.33	73.264	.522	.787
ต้องการของนักท่องเที่ยว				
มีห้องสุขาเพียงพอต่อความต้องการ	89.47	71.499	.538	.784
ของนักท่องเที่ยว				
มีเจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลและคำแนะนำใน	89.37	72.999	.574	.786
การท่องเที่ยวอุทยาน				
มีจุดทิ้งขยะมากเพียงพอต่อความ	89.33	71.885	.645	.782
ต้องการ				
มีการคัดแยกขยะที่ชัดเจน	89.37	73.068	.522	.787
บริเวณจุดทิ้งขยะมีความสะอาดและ	89.27	74.754	.390	.792
เป็นระเบียบ				

ภาคผนวก จ
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
แบบสอบถามชุดนี้ประกอบการทำการค้นคว้าอิสระ
เรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย
ตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี
โดย นางสาวอนัญฐิภา วันเพ็ญ
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

จุดประสงค์

1. แบบสอบถามชุดนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจ และความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการมาท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ใคร่ขอความร่วมมือจากท่านผู้มาเที่ยวโปรดกรอกแบบสอบถามตามความคิดเห็นของท่าน
2. แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่
 - 2.1 ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว
 - 2.2 ส่วนที่ 2 ความต้องการของนักท่องเที่ยว
 - 2.3 ส่วนที่ 3 ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

คำชี้แจง โปรดเติมเครื่องหมาย / ลงใน ☐ หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง.....ที่เว้นไว้ให้ตรงตามความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

- ☐ ชาย ☐ หญิง

2. อายุ

- ☐ ต่ำกว่า 21 ปี ☐ 21 – 30ปี ☐ 31 – 40ปี
- ☐ 41 – 50ปี ☐ 51 – 60ปี ☐ มากกว่า 60 ปี

3. ระดับการศึกษา

- ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี ☐ สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

- ☐ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ☐ พนักงานเอกชน ☐ ธุรกิจส่วนตัว
- ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5. รายได้ต่อเดือน

- ☐ 0-4,999 ☐ 5,000 – 10,000 บาท
- ☐ 10,001 – 15,000 บาท ☐ 15,001 – 20,000 บาท
- ☐ 20,001 – 25,000 บาท ☐ มากกว่า 25,001 บาท

6. ภูมิสำเนา

- ☐ ภาคเหนือ ☐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ☐ ภาคตะวันตก
☐ ภาคกลาง ☐ ภาคตะวันออก ☐ ภาคใต้

7. เหตุผลของการเดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

- ☐ ใกล้ที่อยู่อาศัย ☐ การเดินทางสะดวก
☐ เพื่อนชักชวน ☐ แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียง
☐ การประชาสัมพันธ์ต่างๆ ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

8. ลักษณะการเดินทางมาเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

- ☐ เดินทางคนเดียว ☐ เดินทางกับเพื่อน ☐ เดินทางกับครอบครัว
☐ เดินทางกับหน่วยงาน ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

9. พาหนะที่ใช้ในการเดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

- ☐ รถจักรยานยนต์ ☐ รถยนต์ส่วนตัว ☐ รถประจำทาง
☐ รถบริษัทนำเที่ยว ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ส่วนที่ 2 ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

คำชี้แจง โปรดเติมเครื่องหมาย / ลงใน ☐ ให้ตรงตามความเป็นจริงของท่าน

ความต้องการมากที่สุด	ค่าคะแนนเท่ากับ 5
ความต้องการมาก	ค่าคะแนนเท่ากับ 4
ความต้องการปานกลาง	ค่าคะแนนเท่ากับ 3
ความต้องการ	ค่าคะแนนเท่ากับ 2
ความต้องการน้อยที่สุด	ค่าคะแนนเท่ากับ 1

ลำดับ	ความต้องการ	ระดับความต้องการ				
		5	4	3	2	1
1. ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม						
1.1	มีรถโดยสารสาธารณะเข้าถึงอุทยาน					
1.2	มีการจัดโซนสำหรับที่จอดรถจักรยานยนต์/รถยนต์ ที่ชัดเจน					
1.3	มีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกในการจราจรภายในอุทยาน					
2. ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย						
2.1	มีบริการร้านค้ามากเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว					
2.2	มีห้องสุขาเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว					

ลำดับ	ความต้องการ	ระดับความต้องการ				
		5	4	3	2	1
2.3	มีเจ้าหน้าที่ให้ข้อมูลและคำแนะนำในการท่องเที่ยวอุทยาน					
3. ด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า						
3.1	มีจุดทิ้งขยะมากเพียงพอต่อความต้องการ					
3.2	มีการคัดแยกขยะที่ชัดเจน					
3.3	บริเวณจุดทิ้งขยะมีความสะอาดและเป็นระเบียบ					

ส่วนที่ 3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย
คำชี้แจง โปรดเติมเครื่องหมาย / ลงใน ☐ ให้ตรงตามความเป็นจริงของท่าน

พึงพอใจมากที่สุด ค่าคะแนนเท่ากับ 5
 พึงพอใจมาก ค่าคะแนนเท่ากับ 4
 พึงพอใจปานกลาง ค่าคะแนนเท่ากับ 3
 พึงพอใจ ค่าคะแนนเท่ากับ 2
 พึงพอใจน้อยที่สุด ค่าคะแนนเท่ากับ 1

ลำดับ	ความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1. ด้านการให้บริการและระบบการคมนาคม						
1.1	การให้บริการรถสาธารณะ					
1.2	มีการจัดสรรพื้นที่สำหรับจอดรถจักรยานยนต์และรถยนต์ที่เพียงพอ					
1.3	มีเจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวกในการจราจรภายในอุทยาน					
2. ด้านการให้บริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย						
2.1	การบริการร้านอาหารและจุดจำหน่ายสินค้าที่เพียงพอและเหมาะสม					
2.2	ความเพียงพอและความเหมาะสมของการบริการห้องสุขา					
2.3	มีเจ้าหน้าที่ให้บริการด้านการให้คำแนะนำนักท่องเที่ยว					
3. ด้านระบบการจัดการขยะด้านให้บริการด้านร้านค้า						
3.1	ความเหมาะสมของตำแหน่งบริเวณจุดทิ้งขยะ					
3.2	กระบวนการจัดการขยะ และการคัดแยกขยะ					
3.3	บริเวณจุดทิ้งขยะมีความสะอาด					

แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. ชื่อ - สกุล
2. เพศ อายุ
3. ระดับการศึกษา
4. ตำแหน่ง
5. หน้าที่
6. ระยะเวลาการทำงาน

ตอนที่ 2 ข้อมูลการดำเนินนโยบายการท่องเที่ยวการจัดการอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยและการให้บริการดูแลพื้นที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

1. ท่านมีแนวทางในการรับมือและแก้ไขปัญหาด้านการจราจรภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อยอย่างไร กรณีที่จอดรถเต็ม
2. ท่านมีการจัดทำแผนนโยบายแผนปฏิบัติงานด้านการจัดการขยะ เพื่อไม่ให้กระทบต่อภาพรวมของอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย อย่างไร
3. ท่านมีแนวทางในการบริหารจัดการจำนวนนักท่องเที่ยวอย่างไร
4. ท่านมีแนวทางในการบริหารจัดการและดูแลพื้นที่การจำหน่ายสินค้าและบริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย อย่างไร
5. เมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉินสำหรับนักท่องเที่ยวที่มาโดยรถโดยสารประจำทาง เกิดกรณีฉุกเฉินรถโดยสารประจำทางหมด ท่านมีวิธีแก้ปัญหาอย่างไร

แบบสัมภาษณ์นักท่องเที่ยว

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. ชื่อ - สกุล
2. เพศ อายุ
3. ระดับการศึกษา
4. อาชีพ
5. ภูมิลำเนา
6. เหตุผลของการเดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

ตอนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจที่ได้รับในการบริการภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ความพึงพอใจในการอำนวยความสะดวก

1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการได้รับการบริการอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย
2. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับสิ่งอำนวยความสะดวกภายในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย
เช่น ร้านค้า ห้องสุขา จุดนั่งพักผ่อน ลานจอดรถ จุดทิ้งขยะ
3. ตามกฎระเบียบ ทางอุทยานไม่ให้นำพลาสติกทุกชนิดเข้าไปยังภายในอุทยาน ท่านเห็นด้วยหรือไม่
อย่างไร
4. ท่านมีความมีความพึงพอใจมากน้อยเพียงใด กับระบบการคมนาคมต่อเส้นทางในการเดินทาง
มาอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย
5. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร กับบริการด้านสถานที่จอดรถของอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ด
สาวน้อย
6. ท่านมีแนวโน้มที่จะกลับมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย อีกหรือไม่

แบบสัมภาษณ์ผู้ประกอบการร้านค้า

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. ชื่อ - สกุล
2. เพศ อายุ
3. ระดับการศึกษา
4. ประเภทของกิจการ
5. ระยะเวลาการค้าขาย
6. ภูมิลำเนา

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวระบบการให้บริการ การบริการลูกค้า บริการนักท่องเที่ยว คุณภาพในการให้บริการ ความต้องการของนักท่องเที่ยวตรงตามกับสิ่งที่มีอยู่ไหม

1. ท่านคิดว่าสินค้าที่มีในร้านของท่าน ตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยวหรือไม่
2. ในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวจำนวนมาก ท่านเตรียมความพร้อมอย่างไรในการให้บริการนักท่องเที่ยว
3. นักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการร้านค้าส่วนมาเป็นลูกค้ากลุ่มใด และนักท่องเที่ยวใช้บริการร้านค้าภายในอุทยานมากน้อยเพียงใด
4. ในการให้บริการเช่าเสื้อ เช่าห่วงยาง ฯลฯ ท่านได้รับความเสียหายมากหรือน้อยเพียงใดกับสินค้าที่นักท่องเที่ยวเช่า และหากได้ระบความเสียหายท่านมีมาตรการใดในการแก้ไขปัญหา
5. ท่านประสบปัญหาด้านการจัดการขยะของนักท่องเที่ยวหรือไม่ กรณีขยะล้นหรือกรณีที่นักท่องเที่ยวทิ้งขยะไม่เป็นที่

ประวัติผู้ทำการค้นคว้าอิสระ

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวณัฐธิภา วันเพ็ญ
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 24 เดือนเมษายน พ.ศ. 2540
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	12/1 หมู่ 7 ตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี 18180
สถานที่ทำงาน	องค์การบริหารส่วนตำบลมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2562 รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.บ.) สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี พ.ศ. 2568 รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จังหวัดลพบุรี